

பல்கலை - 02

பல்கலைப்பெயர்

email : editor.palkalaivan@gmail.com

யாழ். பல்கலைக்கழக ஊடக கற்கை சிறப்புக் கலை மாணவர்களின் பயிற்சி தெழ்

இண்களுக்குக் கொண்டாட்டம் பெண்களுக்குத் தீண்டாட்டம்

‘அம்மி மிதித்து, அருந்ததி பார்த்து, அழகான மாலை அணிவித்து...’ என்று திருமண வாழ்வின் ஆரம் பத்தை ஒரு கவிஞருள் அழகாக எடுத்தார்த்தான். இன்று நம் சமூகத்தில் இவை எல்லாவற்றையும் பர்ப்பதற்கு முதல் பெண்வீட்டாரிடம் பொருள் இருக்கிறதா? வீடு இருக்கிறதா? என்றுதான் பலரும் பார்த்துவிட்டு திருமணப் பேச்சை தொடங்கும் காலம் வந்துவிட்டது.

தற்காலத் தில் எம் பெண்ணிற்கு நல்ல பண்பை படித் தன்மையும் மட்டுமே சீராகக் கொடுக்கிறேன் எனக்கூறும் பெண் வீட்டாரையும், பொன், பொருள் வேண்டாம் உங்கள் பெண் மட்டும் போதும் எனக்கூறும் ஆண் வீட்டாரையும் விரல் விட்டு என்னிவிடலாம்.

சீதனம் தொடர்பாக நவமங்கை நிவாசா நிலையப் பொருளாளர் இந்திரலீலா குறிப்பிடும் போது “இன்று சீதனப் பிரச்சினையை எடுத்துக்கூறி உதவி கேட்பது ஒரு வெளியீடாக மானது. படித்த ஒரு ஆண் அல்லது பெண் திருமண கதாநாயகர் ஆகும் போது சீதனம் என்பது தேவையில்லை யென்றும் சீதனம் வேண்டுவது தவறு” என்று கூறுகிறார்.

பெயர் குறிப்பிட விரும்பாத கொக்குவிலைச் சேர்ந்த யுவதி ஒருவர், ‘திருமணத்தின் போது ஆண் கள் வீட்டில் ஒரே கொண்டாட்டம். பெண்கள் வீட்டில் ஒரே திண்டாட்டம். சீதனம் என்று

பொல் நிசா ஒருக்ட்டத்திற்கு மேல் அடிகளை தாங்கமுடியாமல், தனது தாய் தந்தையுடன் வந்துவிட்டான். நிசானோ அவதானே வேண்டும். நாங்கள் நியாயம் தானே.... நான் சீதனம் வேண்டாமல் செய்தாலும் என்கிறார்கள். சீதனம் கொடுக்கத் தான் கொதரிகளுக்குக் கொண்டுவருதல், அத்துடன் ஒரு நபர் தமக்கென எவ்வளவு சொத்துக்களை வைத்திருக்க முடியும் என்ற சட்டங்கள் போன்றுவிட்ரோடு அரசாங்க உதவி களும் மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். உதாரணமாக காணி களை பங்கிடுதல் போன்றவற்றை குறிப்பிட முடியும்” என்கிறார்.

‘நிசா (பெயர் மாற்றப்பட்டுள்ளது) தாவடியைச்சேர்ந்த நடுத்தர வர்க்கப் பெண். 18 வயதுடைய இவரிற்கும் வட்டுக்கோட்டையை சேர்ந்த நிசான் (பெயர் மாற்றப்பட்டுள்ளது) என்பவருக்கும் இடையே காதல் மலர்ந்தது. பெற்றோரின் விருப்பமின்றி வீட்டை விட்டு ஒடி திருமணம் செய்தார்கள் நிசான் நிரந்தர வேண்டியற்றார் முன்று வருடங்கள் சண்டைகளுடன் இவர்களின் இல்லற வாழ்க்கை ஓடியது. இடையையே நிசான் நிசாவினை “உன் அம்மா வீட்டை போய் நகை வேண்டியா...” “சீதனம் வேண்டியா...” என ஒரு கொழும் அம்மாக களை தாங்க முடியாதவள். தன் தாய் தந்தையிடம் காலில் விழுந்து அழுதாள். என்னதான் இருந்தாலும் பிள்ளைதானே என நினைத்து நிசாவின் தாய், தந்தையர் வீடுகட்டி கொடுக்கலாம் நகையும் வாங்கி கொடுத்தார்கள். இருந்தும் மீண்டும் என் கிறார்கள். சீதனம் வேண்டும் செய்தாலும் என்கிறார்கள். சீதனம் கொடுக்கத் தான் கொதரிகளுக்குக் கொண்டுவருதல், அத்துடன் ஒரு நபர் தமக்கென எவ்வளவு சொத்துக்களை வைத்திருக்க முடியும் என்ற சட்டங்கள் போன்றுவிட்ரோடு அரசாங்க உதவி களும் மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். உதாரணமாக காணி களை பங்கிடுதல் போன்றவற்றை குறிப்பிட முடியும்” என்கிறார்.

தாம் ஆண் வீட்டார் என்ற துணிச் சல்லி... பெரு முச்கடன் எல்லாம் அவன் கையில் தான் உண்டு” என்று கூறுகிறார்.

பிரசாத் வட்டுக் கொட்ட டை,

“சீதனம் வேண்டு வதற்கு முழுமையான காரணம் ஆண்கள் இல்லை மறைமுகமாக பெண்கள் தான் உள்ளார்கள். உள்கு பெண் சகோதரர்கள் இருக்கு. நீ வேண்டினால் தான் அவர்கள் கொடுத்தாலும் தான் அழுத்தம் கொடுத்தாலும் தான் அவர் சீதனம் கேட்டிருக்கலாம். ஆனால் காதலித்துவிட்டு சீதனம் கேட்பது தவறு - என்றார்.

மேலும், சீதனத்தை இல்லாமல் செய்ய சமூகத்தில் சீதனத்திற்கு எதிரான சட்டங்களை உருவாக்கி நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருதல், அத்துடன் ஒரு நபர் தமக்கென எவ்வளவு சொத்துக்களை வைத்திருக்க முடியும் என்ற சட்டங்கள் போன்றுவிட்ரோடு அரசாங்க உதவி களும் மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். உதாரணமாக காணி களை பங்கிடுதல் போன்றவற்றை குறிப்பிட முடியும்” என்கிறார்.

எஸ். ஜோவிதாவ்

(3 மூடும் சிறப்புக்கலை)

சீதனம் வாங்குவது சரியா? தவறா? ஒரு காலத்தில் பெற்றோர் தம் பிள்ளைகள் ஸ்தோசமாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக கொடுத்த சீதனம், இன்று சங்கடமான நிலை மைக்கு அவர்களை கொண்டு சென்றுவிட்டது. திருமணம் என்கிற உண்ணத் தந்தை சாட்சிகளின் முன் பார்த்துப் பழகிப்போன நாம் மனச்சாசிதியின் அதன் தேவையை நினைத்துப் பார்த்தால் சீதனம் வாங்குவது சரியா? தவறா? என்ற கேள்விக்கு விடை கிடைக்கக் கூடும்.

MEDIA STUDIES, FACULTY OF ARTS, UNIVERSITY OF JAFFNA
3rd YEAR STUDENTS PRESENT

Two Documentary Films

* பத்தீரிகை பதீவொளி

* Penal Code Amendment 22 in 1995

‘பார்ன் கன்னாக பல்கலையன்’

காதலித்துப்பார்

(இது கவிதை இல்லை. வைரமுத்துவின் பாணியில் நாங்களும் message சொல்லலாம் என்டுதான்.....)

காதலித்துப்பார்.....!
கருவறையில் சிறையாக்கி பெயருக்கு அர்த்தம் சொன்ன தாயின் தியாகத்தை
உன் உடலுக்கு உயிரைத்தந்து உலகுக்கு அறிமுகம் செய்த இறைவனின் நேசத்தை
களிப்பிலும், சோர்விலும் உன் வெற்றியை மட்டும் காணத்துடிக்கும் நன்பனின் நெஞ்சத்தை ..
அறிவை வளர்த்து பல்கலை நீ வர பலபடியாய் நின்ற ஆசானின் சேவையை....
உன்னைச் சூழ்ந்த இயற்கையை, உன்கால் கொஞ்சி விளையாடும் பூமியின் பொறுமையை....
காதலித்துப்பார்.....
மனதில் அமைதி, வாழ்வில் வசந்தம்
காலம் முழுவதும் கதவைத் தட்டும்! காதலித்துப் பார்!

வ.நா.வா
(3 கும் வருடம்
சிறப்புக்கலை)

மீமா... ருவாக்... ருவா...

“முட்கொடி கூட
நிமில்கள் தருகிறது
தொப்புள் கொடியோ
எனை தொலைத்து
விட்டு செல்கிறது”
முகம் பார்க்க மறுத்த என்
அப்பாவிற்கும், அம்மாவிற்கும்.....
“பெற்ற மனம் பித்து பிள்ளை
மனம் கல்லு” என்பது என்
வாழ்க்கையில் பொய்யாகிப்
போனதே....! தாய்ப்பால் என்றால்
என்னவென்று தெரியாத பிள்ளை
நான். தொப்புள் கொடி அறுத்து
தொட்ட துவழும் என்னுடலை
முட்கொடிக்குள் வீசி ஏறிந்தீர்களே....!
அந்தக் கணம் உங்கள் நெஞ்சம்
துடித்திருக்காதா.....! தவறு செய்தது
நீங்கள். தண்டனை மட்டும் எனக்கு
ஏன் தந்தீர்கள்?

பூமி தொட என் பாதம் வரும்வரை
எனக்குள் எத்தனை கணவகள்....
ஆனால் அத்தனையையும் கசக்கி
எறிய என்னை உருவாக்கிய
உங்களால் எப்படி முடிந்தது?
ஒருவேளை எனை வளர்க்க
உங்கள் சமூகம் இடம் தராமல்
போனால், பிள்ளை வரம் கேட்டு
தவமாய் கிடக்கும் பெற்றோருக்கு
எனைத் தத்துக் கொடுத்திருக்கக்
கூடாதா? அல்லது பராமரிப்பு
நிலையங்களிலாவது எத்தனை
எத்தனை கரங்கள் உதவக்
காத்திருந்தன. தொலைபேசி என்களை

பசித்த என் வயிற்றுக்கு
பாலுாட்டவில்லை. பூவைப் போல
இருந்த என்னை புங்களிடையே வீசி
விட்டிர்கள். அழுது அழுது என்
நாவெல்லாம் வரண்டு போகுதே....
ம்மா...! பத்து மாதம் சமந்துவிட்டு,
சுமையை நட்டநடு வெயிலில்
நாய்களுக்கும், நரிகளுக்கும்
உணவாக்கவா என்னினாய்?

எறும்புகளும், வண்குகளும் என்னை
தொட்டுத் தொட்டுப் பார்க்கின்றன.
நாய்கள் கிட்ட வந்து மோர்ந்து
பார்த்துவிட்டு செல்கின்றன.
அவைகளுக்கும் எனைத்
தொட்டப்பிடிக்கவில்லைப் போலும்.
ஊடகங்களில் எனைப்பற்றி
எழுதுகிறார்கள். யார் யாரோ
எனக்காக அழுகிறார்கள். உங்கள்
கண்கள் மட்டும் நீரைச்
சொரியவில்லையே ஏன்? உனக்கு
இழிவாக இருக்கும் நான்
முட்செடிகளுக்கு இரையாகிக் கொண்
டிருக்கிறேன். என் அழுகரல் கேட்டு
ஆந்தை கூட அலறுகிறது. என்னை
உருவாக்கியவர்களே! உங்களுடைய
சொந்த நலனுக்காக எனை கசக்கி
எறிந்துவிட்டு காணாமல் போகிறீர்கள்.
ம்மா.... ப்பா.... அதிகமாகக்
கதைத்திருந்தால் மன்னித்து விடுங்கள்.
இதயம் இருந்தால் இது போலொரு
தவறை இன்னொரு தடைவை
செய்யாதீர்கள். குழந்தைகளாகிய
எங்களைக் கொன்று புதைக்

வ.நா.வா
(3 கும் வருடம்
சிறப்புக்கலை)

தட்டி இருந்தாலே ஓடி வந்தென்னை
வாரி அணைத்திருப்பார்களே....
அம்மா..... அப்பன் தான்
பொறுப்பற்றவன். அன்னை நீயுமா?
பிறந்த போது ஏன் என்னை அன்னி
முத்தமிடவில்லை? கட்டி அணைத்துப்

காதீர்கள்... இதுக்கு மேல் என்னால்
அழக்கூட முடியவில்லை. எனக்கு
பசிக்குது ஆ.... ஆ.... ம்மா.....

இப்படிக்கு
அழுகி நாற்றமெடுக்கப்போகும்,
அப்பாவிக் குழந்தை.

மாரி என்றதும் தந்தனா!

கோடை பிறந்ததும் துந்தனா!!

வ.நா.வா
(3 கும் வருடம் சிறப்புக்கலை)

“தகிடத்துமி தகிட ததுமி தந்தானா
இதய ஒலியின் ஜதியில் எனது தில்லானா!”

“.....
என் மனியர் மப்பு கொஞ்சம் கூடிட்டுப் போல?
ஆர் பொன்னரே? அதையேன் கேட்கிறாய், உந்த
நோட்டுத்தான். அவனாரோ சொன்னமாதிரி சொதி ஊத்தி
தொட்டுச் சாப்பிடலாம் போல கிடக்கு!
ஏன்?

ஏனோ? நான் ஏழுகரணம் போட்டு விழுந்ததைப் பாத்தனி
யெல்லே! போன மாதந்தான் வெள்ளம் நின்டதால
நோட்டுத் தெரியாமல் விழுந்து, பத்து நாளாப்
பத்துப்போட்டு, படுத்த படுக்கையாகக் கிடந்தனான். இந்தக்
கோதாரி மறுபடியும் விழுத்திப் போட்டுது என்றவாறு நாரி
நிமித்தினார் மனியர்.

ஆமாம்! யாழ்ப்பாணத்து வீதிகளில் தினமும் கேட்கும்
அவலக்குரல் ஆகிவிட்டு இவ்வாறான வெளிப்படைப்
புழுங்கல்கள். பயண வீதிகள் மிக மோசமாக
பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றமையே இதற்கான அடிநாதம்.
கோடிட்டுக் காட்டக்கூடிய பல வீதிகளைக் குறிப்பிடலாம்.
யாழ் - காரைநகர் 786 இலக்கப் பேருந்துசாலையில்
ஆனைக்கோட்டைச்சந்தி தொட்டு நவாலி சென்பீற்றேர்ஸ்
தேவாலயம் ஈராகவுள்ள சாலை, கடத்த இரண்டு
வருடங்களுக்கு மேலாகவும்; பித்தனாகிய எம் பெருமான்
திருவெண்ணைய் நல்லுரை நோக்கி சுந்தரரைக் கூட்டிச்
சென்ற கருமூரடான் பாதைப்பாணியில்.....!

தரம் ஆறு தமிழ்ப் பாட நூலில் உள்ள
“ஈருருளிப்பயணம்” என்ற சிறுகதையில், “யாழ்ப்பாணத்து
பனை மரங்களை ஊடறுத்துச் செல்லும்
ஒற்றையாட்பாதைகளில் ஈருருளி ஓட்டுவான்,
நகர்ப்பகுதியில் எந்த நெரிசலையும் தாண்டி ஓட்டுவான்”
என்று, அதில் உள்ளது போல ஒவ்வொரு சிறு சிறு
குன்று குழிகளையும் வெகு லாவகத்துடன் வளைத்து
வளைத்து சைக்கிள் ஓட்டும் அழகுதான் என்னே!
தவறுதலாக ஒரு குழியில் “தொடுக்கார்” என்ற
சத்தத்துடன் சைக்கிள்ச் சில்லு ஏறிவிழுவும், கோபம்
கொப்பளிக்க அந்தக் குழியைத் திரும்பி ஒரு பார்வை
பார்த்து அடுத்த குழியில் மோதும் அவலம்!

பாதசாரிகள் நடையோ அந்தோ பரிதாபம்! நிகழ்த்துக்
கலையான காத்தவராயன் எனும் சிந்து நடைக்கூத்தை
இப்போ வீதியிலும் காண்கிறமே என அசை போடும்
முதியோர் கூட்டம்! என்னா நளினம்! என்னா நளினம்!!

வீதி அபிவிருத்தி அதிகாரசபையின் கீழ் இருக்கும் இது
போன்ற பல வீதிகள் திருத்திச் செப்பனிடா வண்ணம் பல
இடங்களிலும் காணப்படுவது கண்கூடு. எதுவாயினும்
எம்க்களுக்கு மாரி என்றதும் தந்தனா தாளமும், கோடை
பிறந்ததும் துந்தனாப்பாடலும் பழக்கப்பட்டவைதானே
வேறேதைத்தான் சொல்ல..!

பல்கலையன்

email: editorpalkalai@gmail.com

விருந்து போகடூம் நம் விரிவுகள்

பிரியமானவர்களுக்கு...!

எமது முதலாவது பல்கலையன் இதழிற்கு நீங்கள் தந்த தட்டிக்கொடுப்புக்கள், விமர்சனங்கள் தந்த தெளி வடன்.....

ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் மாறினால் சமூகம் தானாக மாறிவிடும். சமூகம் திருந்தினால் நாடும் முன்னேறும். எனவே இந்த இதழில் சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கும், மனித நேயக்கதைகளுக்கும் முன்னுரிமை அளித்துள்ளோம்.

இந்நேரம், பல்கலைக்கழக தோழர்களுடன் பகர வேண்டிய சில விடயங்கள் உண்டு.

எத்தனையோ உயர்ந்த குணங்கள் உங்கள் வசமுண்டு.... சுனாமி நேரத்தில் மக்கள் சோகம் களைய, வேகத்துடன் நீங்கள் ஆற்றிய பணிகள்.... யுத்தத்தால் பாதிப்புற்ற மக்களுக்காய் கணப்பொழுதில் உதவிகரம் நீட்டிய உங்கள் மனிதாபிமானம்.... வெள்ள நிவாரணத்திற்கென ஓடி ஓடி உழைத்துக் களைத்துப்போன உங்கள் கால்கள்..... அதிகம் சொல்வானேன்? கடந்த வாரம் கூட இமந்து போன உறவுகளுக்காய் இதயம் உருக கண்ணீருடன் துயர் பகிர்ந்த வெளி தந்த வாரம்'..... எனச் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். நினைத் துப் பார்த்தால் நெஞ்சம் நெகிழும்.

இருந்தபோதும் அடியேன் வருத்தம் ஒன்று சொல்வேன்; இடைக்கிடை நமக்குள் வரும் இடைவெளிகள் மடை திறந்த வெள்ளம் போல் நம் உறவுகட்கு தடை போடு வதை உணர்ந்திருக்கிறீர்களா? சின்சுச் சின்ன சண்டைகள், பீங்களுக்கிடையுள்ள பிரிவினைவாதங்கள், பிரதேச வேறுபாடுகள், பால்நிலைப்பேதங்கள், பதவி மோகங்கள், இவையெல்லாம் ஒரு பானை அமுதத்தில் ஒரு துளி விடுமாய்.... பலரின் கண்களை கண்டி இழுக்கின்றன.

நண்பர்களே! விட்டுக் கொடுப்பதில் இருக்கும் சுகம் பெற்றுக் கொள்வதில் இருப்பதில்லை. இந்த இனிய நாட்கள் மீண்டும் வரப்போவதில்லை. நம் கைகளை இணைப்போம். காரியம் சமைப்போம். இடையில் தலை காட்டும் இடைவெளி தகர்ப்போம். சர்வதேச தரத்தில் நம் பல்கலை வளர் சமத்துவம் கற்று சாதனை படைப்போம்.

நம் பல்கலைக்கழகம் எத்தனையோ...சாதனை கண்ட சரித்திர நாயகர்களை வளர்தெடுத்தது. நாமும் வரலாற்றில் நம் பெயர் பொறிக்க நல்ல தலைமைத்துவமுடைய தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அயராது தோள்கொடுப்போம்; புதுக்கலைகள் வளர்ப்போம்; காவியம் படைப்போம்; கைவினை செய்வோம்; புதுமைகள் புரிவோம்; உண்மைகள் பேசி உயரப் பறப்போம்; நன்மைகள் செய்வதை நாளும் நினைப்போம்.

“என்றும் வேண்டாம் சண்டைகள்..... நமக்குள் வேண்டாம் விரிவுகள்.
கனவுகளுடன் பயணிப்போம்....”

ஆசிரியர்.

களனி பல்கலை மாணவர்களின் கலை ஆற்றுக்கை

களனிப் பல்கலைக்கழக நாண்கலைத்துறை மாணவர்களின் நடன ஆற்றுக்கை யாழ். பல்கலைக்கழக கைலாசபதி அரங்கில் கடந்த 13.05.2011 வெள்ளியன்று நடைபெற்றது.

களனிப் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் தலைமையில் நடைபெற்ற இந்நிகழ்வில் சிங்கள மக்களின் பாரம்பரிய நடனங்களான கண்டிய நடனம், கிராமிய நடனம், சப்பிரக முவ நடனம் உட்பட பன்னிரெண்டு நடன ஆற்றுக்கைகள் இடம் பெற்றன.

“தென்பகுதி மக்களின் கலாசாரப் பாரம் பரியங்களை கலைகளினுடாக வெளிப்படுத் துவதன் வழியே மாணவர்களின் கலைத்திற மையை வளர்ப்பது” எனும் தொனிப்பொருளை மையமாகக் கொண்ட இந்நிகழ்வு பற்றி களனி விரிவுரையாளர் லங்கா சில்வா “கலை

ஆனால் மாணவர்கள் இக்கலைப்படைப் புக்களை மக்கள் மத்தியில் ஆற்றுக்கை செய்வது மிகவும் வரவேற்கப்பட வேண்டிய தொன்று. இதனால்தான் யாழ். பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் மத்தியில் இப்பாரம்பரிய நடன நிகழ்வுகளை நிகழ்த்தினோம்” எனக் குறிப்பிட்டார்.

களனிப் பல்கலைக்கழக நான்காம் வருட மாணவி அனுராதா “இது மிகவும் பயனுள்ள தாகவும், சந்தோசத்தை தருவதுமான புதிய அனுபவத்தை எனக்கு பெற்றுத்தந்தது. குறிப்பாக நான் தமிழில் “அலைபாயுதே...” என்ற பாடலைப் பாடியபோது மாணவர்கள் அமைதியாக அதை ரசித்ததுடன் கைதட்டி வரவேற்றது மிகுந்த மகிழ்ச்சியை தந்தது” என்று கூறினார்.

களனிப் பல்கலைக்கழக மாணவன் அமில (3ம் வருடம்) “இது போன்று பலருடன் நிகழ்வுகளை நாட்டின் ஏனைய பல்கலைக்கழக மக்கங்களில் ஆற்றுக்கை செய்திருந்தாலும் யாழ். பல்கலைக்கழக மாணவன் கிருபாகரன் (3ம் வருடம்) “மோழிகளை கடந்தது கலை. அந்தக் கலை பார்ப்பவர்களுக்கு ஆயிரம் அர்த்தங்களை யும், அனுபவங்களையும் கூறிவிடுகின்றது என்பதைப் போல இந்நிகழ்வு அமைந்திருந்தது” என்றார்.

யாழ். பல்கலைக்கழக மாணவன் கிருபாகரன் (3ம் வருடம்) “பீடாதிபதிகள், பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், மாணவர்கள் என்பலரும் இந்த நிகழ்வில் கலந்து கொண்டனர்.

யாழ். பல்கலைக்கழக பீடாதிபதிகள், பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், மாணவர்கள் என்பலரும் இந்த நிகழ்வில் கலந்து கொண்டனர்.

விழிப்புணர்வுக் கருத்தரங்கு

பாடசாலை மாணவர்களுக்கு பாலியல் ரீதி பான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் நோக்கோடு, மகளிர் அபிவிருத்தி நிலையத்தினால் கொக்கு வில் இந்துக் கல்லூரியில் 20.05.2011 அன்று கருத்தரங்களுடன் நடைபெற்றது.

இந்நிகழ்வில் கலந்து கொண்ட யாழ். போதனா வைத்தியசாலை பணிப்பாளர் வைத்திய கலாநிதி பப்பானி குறிப்பிடுகையில் “தற்கால சிறுவர்களுக்கு பாலியல் தொட்டான அறிவு போதுமான அளவு இல்லை. அவர்களிடையே ஊடகங்களில் வெளிவரக்கூடிய பிழையான தகவல்கள் பலவற்றை உள்வாங்கிக் கொண்டு செயற்படும் போக்கு காணப்படுகிறது. மாணவர்களை வழிநடத்துகின்ற பொறுப்பு ஆசிரியர்களுக்கா? பெற்றோருக்கா? உள்ளது என்பதும் கேள்விக் குறியாகவே உள்ளது” என்றார்.

குறித்த விடயம் தொட்டாபக மகளிர் செயற் குழு உறுப்பினரும், மகளிர் நிலைய பணிப்பாளர் நுமான் சரோஜா சிவச்சந்திரன், “பிள்ளைகள் சில ஒழுக்க விழுமியங்களுடன் வாழ வேண்டிய தேவையை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். கோள்கொடுப்போகி, இணையம் போன்

நவீந்தையில் உரிய முறையில் பாவித்து பயன் பெற வேண்டும். அதிலும் இணையத் தொழில் நுட்பங்களை நல்ல கருத்துக்களை பரிமாறுவதற்கும், கல்வி செய்ப்பாடுகளை மேற்கொள்வதற்கும் பயன் படுத்த வேண்டியது அவசியம்” எனவும் குறிப்பிட்டார். இந்நிகழ்வில் பெருந்தொகையான மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் கலந்து கொண்டனர். என்.தர்மினி.

கலந்துரையாடல்

யாழ்ப்பல்கலைக்கழக ஊடகக் கற்கைகள் மாணவர்களுடன் சுதந்திர ஊடகவியலாளர் எ.நிக்சன் கலந்துரையாடல் ஒன்றை நடாத்தினார்.

இந்த நிகழ்வில் ஊடகக் கற்கைகள் முக்கியத் துவம், ஊடக ஒழுக்க விழுமியங்கள், அரசியலும் ஊடகமும் போன்ற விடயங்கள் மாணவர்களுடன் கலந்துரையாடப்பட்டன. இதில் சிரேஸ்ட் விரிவுரையாளர் கே.கி.கணே சலிங்கம் மற்றும் ஊடக விரிவுரையாளர்களும் கலந்துகொண்டனர்.

முதிர்ந்த வயதிலும் முயற்சியுடன்... .

சிறு கைத்தொழில் யாற்பாணத்தில் அருகி வரும் ஓர் தொழில் முறைமையாகிவிட்டது. அவ்வாறான தொழிலைன்றை தன் தள்ளாத வயதிலும், தனியாத தாகத்துடன் ஆற்றிவரும் இராசையா உண்மையில் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்.

இடியப்பத் தட்டுகளை வெகுலாவகமாக இராசையா பின்னி விற்பனை செய்வதுடன், எழுபதை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தாலும் கைகளில் எவ்வித நடுக்கமோ, பதற்றமோ இல்லாமல் இருப்பது தான் மிகப்பெரிய ஆச்சரியம்.

“இரண்டு வருடங்களாக இத்தொழிலில் நான் ஈடுபட்டு வருகிறேன். இதற்கு முன்னால் மீன் விற்கும் தொழிலைச் செய்து வந்தேன். ஆனால் எனக்கு வயதாகிவிட்டதால் அதை சரிவர செய்ய முடியவில்லை எனக் கூறும்

இராசையாவிற்கு ஜந்து பிள்ளைகள். இதில் நான்கு பிள்ளைகளும் திருமணம் முடித்து சென்றுவிட இரண்டாவது மகனுடன் மனைவி மற்றும் கடைசி மகனுமாக வாழ்ந்து வருகிறார்.

“என்னுடைய மகனுக்குச் சுமையாக இருக்கக்கூடாது என்பதே எனது ஆசை” எனக் கூறும் இராசையா கிழமைக்கு 70 தட்டு கள் வரை பின்னுவாராம். ஒரு தட்டு 12 ரூபா என விற்பதனால் மாதம் 2500 ரூபா வரை வருமானம் ஈட்டு கிறார். இத் தட்டுக்களை பின்னுவதற்கு ஒரு மட்டை நான்கு ரூபாவிற்கும், ஒரு நார்மட்டையை இரண்டு ரூபாவிற்கும்

வாங்குகிறேன். ஒரு மட்டையில் ஜந்து வளையங்களும் ஒரு நார் மட்டையில் எட்டு தட்டுக்களும் பின்னுவேன் என தொழிலின் நுட்பம் பற்றிக்கூறும் இராசையா இத்தொழிலை கற்றுக் கொண்டது ஒரு சுவாரசியாமான கதை, அதை அவரே கூறுகிறார்.

அளவெட்டியிலுள்ள குடியிருப்பில் பெண் பிள்ளைகளுக்கு சிறு கைத்தொழில்களான நீஞ்றுப்பெட்டி பின்னுதல், கடகம் இழைத்தல், இடியப்பத்தட்டு, தொப்பி மற்றும் பாய் பின்னுதல் போன்றவற்றை ஒரு அரச சார்பற்ற நிறுவனம் மழங்கினார்கள். இவற்றை தூரத் தில் இருந்து நான் அவதான

மாகப் பார்ப்பேன். அவற்றுள் இடியப்பத் தட்டுக்களை பின்னுவது எனக்கு இலகுவாகவும், விருப்பமாகவும் இருந்தது” என்று கண் பார்க்க கை செய்யப்பழகிய வித்தை பற்றிக் கூறுகிறார்.

“ஆனால் இப்பயிற்சிகளை அந்தப் பெண்களுக்கு ஒரு மாத காலம் வழங்கினார்கள். ஜந்து நாட்களில் நான் அதை கற்றுக் கொண்டு பின்ன ஆரம்பித்து விட்டேன்” எனச் சிரிக்கிறார்.

ம.பிரியதர்சிவி

(2 நூழ் வருடம் சிறப்புக்கலை)

பின்னிய தட்டுகளை தானாகவே யாழ்ப்பாண சின்னக்கடை மற்றும் மத்திய சந்தையில் விற்பதற்காக துவிச்சக்கர வண்டியை துணையாகக் கொண்டு பணியாற்றும் அவர் “என்னாலான உதவிகளை நான் வாழும் வரை செய்வேன்” என தன்மௌகியை கூறும்போது அக்கினி நட்சத்திர அனல் கூட அவ்வளவாக சுடவில்லை!

தேவன்ராஸ்

இந்திரவதிக்கப்பட்டவன்

யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் கைலாசபதி அரங்கிற்கு அருகே அந்த பெரியவரை ஒவ்வொரு நாளும் காணலாம். சிறு குழந்தைகளை முன்பள்ளியில் விட்டுவிட்டு பெற்றோர்கள் காத்திருப்பதைப் போல பெரியவரின் காத்திருப்பிற்கு காரணம் செல்ல மகள் அனிற்றா!

தினமும் இங்கு வந்து போகும் அனிற்றாவை அழைத்து வருவது தான் அவரது தந்தை சந்தியாப்பிள்ளையின் முக்கிய வேலை. ஆம், போலியோவின் பிடிக்குள் சிறுவயதில் சிக்கிவிட்டாலும் பிடிவாதமாக தன் கல்வியை பல்கலைக்கழகம் வரை வளர்த்துக்கொண்ட அதி சிறந்த மாணவிதான் அனிற்றா.

“சாதாரண நடுத்தரக் குடும்பத்தில் பிறந்த அனிற்றா முத்த சேகோதரர்கள் கல்வியை இடை நிறுத்திவிட, உறவினர்கள் அனிற்றாவின் மீது அவநம்பிக்கையற, அனைத்தையும் பொய்யாக்கி

சாதனை படைக்க ஆசைப்பட்ட அனிற்றாவிற்கு காலாய் இருப்பவர் என்னவோ அவரது தந்தை தான். “சிறுவயதில் போலியோவால் பிள்ளைக்கு கால் இயலாமல் போனதையிட்டு எனக்கு சரியான கவலை இருந்தாலும் என்னுடைய குழந்தை தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவள். கெட்டிக்காரி” என பெருமிதமாக அவர் கூறுவதை புன் சிரிப்புடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார் அனிற்றா. “எனது பெற்றோர் போலவே, உறுதுணையாக நல்ல நன்பிகள் இருவர் இங்குள்ளனர். அதிலும் ஒரு தடவை நான் சக்கர நாற்காலியில் இருந்து கீழே விழுந்து விட்டேன். உண்மையில் எனக்கு வலிக்கவே இல்லை. ஆனால் என் நிலைகளினுடைய ஆன்தோழி அழுதுவிட்டாள்” என அனிற்றா நெஞ்சம் நெகிழ்கிறார்.

“சாதாரண நடுத்தரக் குடும்பத்தில் பிறந்த அனிற்றா முத்த சேகோதரர்கள் கல்வியை இடை நிறுத்திவிட, உறவினர்கள் அனிற்றாவின் மீது அவநம்பிக்கையற, அனைத்தையும் பொய்யாக்கி

அரசியல், சமூகவியல் பாடங்களை பயின்று வரும் அனிற்றாவிற்கு படிப்புடன் நன்றாகவே கதைகள், கவிதைகள் எழுத தெரியும். தினமுரசு, செவ்வானம் பத்திரிகைகள் பல இவரது படைப்புக்களை சுமந்து வந்துள்ளன. “இதைவிட எனக்கு நன்றாக சமைக்கவும் தெரியும்” என சிரிக்கிறார்.

அனிற்றாவின் மற்றொரு தோழியான துளசி, “புரிந்துணர்வும், உதவும் மனப்பாங்கும் கொண்டதுடன் தன்மௌகியையும் கொண்ட நல்ல தோழி” என அனிற்றாவிற்கு சான்றிதழ் தருகிறார். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக “என்னுடைய சுய சம்பாத்தியத்திலே நான் இருக்க வேண் டும். அதிலும் ஒரு பகுதியை ஏழை மக்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும்” என கண்களில் கனவுகளுடன் அனிற்றா கூறும் பொழுது பல்கலைக் கழகத்தில் இருந்த பட்ட மரங்களிலும் துளிர்கள் துளிர்ப்பதாய் தோன்றிற்று!

ம.பிரியந்தி
(2 நூழ் வருடம் சிறப்புக்கலை)

பல்கலையன்

ஆசிரியர் குழுமம்
தலைமைப்பொறுப்பாசிரியர்கள்
கிருத்திகாத (உதவி விரிவுரையாளர் ஊடகக்கற்கைகள்)
சுடர்விழிரா (உதவி விரிவுரையாளர் ஊடகக்கற்கைகள்)

ஆசிரியர் நிகழித்தரன்
உதவி ஆசிரியர்கள்
நா.தர்மினி
சி.அனுராஜ்
சி.கிருபாகரன்
பா.தயானி
ஆ.பிரியந்தினி
சி.மழுரன்

பக்கவடிவமைப்பு ஆலோசனை
சி.அனுராஜ்
வ.நவநீதன்
ஆ.பிரியந்தினி
கண்ணி உதவி
பு.விஜயரூபன்
பு.கைப்படம்
சி.கிருபாகரன்
கருத்துப்படம், கேவிச்சித்திரம்
வ.சண்முகராசா

இவ் இதழ் வெளிவர அனுமதி அளித்த யாழ். பல்கலைக்கழக கலைப் பீடா திபதி என.நூனக்குமாரன், விரிவுரையாளர்கள், உதவிகள் புரிந்த ஊடகக்கற்கைகள், இரண்டாம் ஆண்டு மாணவர்களுக்கும் பல்கலைக்கழகமும் நன்றிகளை தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

வினாக்கள் பதின்மூன்றாம் தலைக்குறுப்பு

“குட்டுப்பட்டாலும்
மோதிரக்கையால் குட்டுப்பட
வேண்டும்” என்பார்கள். ஆனால்
மோதிரக்கையால்
தட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட
பெருமைக்குரியவர் ஓவியர்
சின்னத்தம்பி
சிவாராலக்பிரமணியம்.
அரசாங்கத்தின் கைகளால்
2010ந்குரிய தலை சிறந்த
விருதான் கலாட்டுவணம்
விருதைப் பெற்றிருப்பது அவரின்
சமீபத்திய சந்தோசம்! நமது
பல்கலையனுக்குத் தனது

அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து
 கொண்டவேளை அவரின் கண்களில்
 தெரிந்தது பழையகால பரவசம்....!
 “தொண்டர்”, “கலைவாரிதி”,
 “கலாபூஷணம்” என்ற அவரது
 ஓவியத்திற்மைக்கு அத்தாட்சியாக
 எண்ணிலவந்கா பட்டங்கள்...!
 இருப்பினும் “என் கடன் பணி செய்து
 கிட்ப்பதே”, என்று எவ்வித
 ஆர்ப்பாட்டமும் இல்லாமல்
 அமைதியாகப் பேசுகிறார்.
 எத்தனையோ பட்டங்கள் இருந்
 தாலும் “தொண்டர்” எனப் பலராலும்
 அறியப்படும் ஓவியர் சிவபாலகப்பிர

- என்.கஜிதரன்

மணியத்தின் பிறப்பிடம் தெல்லிப்
பளையைச் சார்ந்த பன்னாலே.
இருப்பினும் இவரை வட்டுக்கோட்டைப்
பிரதேசம் தன் வளர்ப்பு மகனாக
தக்கெடுத்துக் கொண்டது.

“நான் பாடசாலையில் பயின்று
கொண்டிருந்தேன். அப்போது
“கொழும்பிற்கு எவிச்பெத் மகாராணி
வந்திருந்த போது” அவரை
பார்ப்பதற்காக சென்றிருந்தேன்.
அவரிடம் பேடன் பவுலின் படம்
வரைந்து காட்டியபோது
எக்கச்சக்கமான பாராட்டுக்களையும்,
பரிசையும் தந்தார். இதுவே எனது
கலைத்திறமைக்குக் கிடைத்த முதற்
பரிசு” என உணர்ச்சி வசப்பட்டு
குறினார் விவியர்.

“சிறுவயதில் பள்ளிப்பருவ ஆசிரியரான எஸ்.நிமால் அவரின் கலை வளர்ச்சிக்கு ஊன்று கோலாக நின்று உதவிகள் பல செய்தார். அதனால் மாவட்டமட்ட கலைப்போட்டிகள் யாழ் முற்றுவெளியில் 1995 இல் நடந்த பொருட்கண்காட்சிக்கு கூடவே அழைத்து சென்று, பல வர்ண முகப்பு வேலைகளை செய்வித்தமை மறக்க முடியாத அனுபவம்” என ஆசிரியரின் புகழ் பாடுமொது ஓவியர் முகத்தில் பரவசம் இலவசம்தான்!

கலைஞர்கள் உருவாக்கப்படுகிறார்களா? அல்லது பிறக்கிறார்களா? என்ற விவாதம் இன்னும் தீர்ந்தபாடில்லை. ஆனால் ஓவியர் சிறுவயதிலேயே கழிப்பு திரித்தல், தும்புத்தடி தயாரித்தல், கள்ளமன், மங்கில் பொருட்களினுடாக கைவேலைப் பொருட்களைச் செய்தல் போன்ற பல கலைகளிலும் கொடிகட்டிப் பறந்துள்ளமை கலைஞர்கள் பிறந்துள்ளார் என்றே என்ன வைக்கிறது.

கல்லூரிக் காலத்தில்
 ஆலயப்பணிகளில் ஈடுபட்டதுடன்
 திருக்கேதீஸ்வரத்தில் திருஞான
 சம்பந்தரின் மடப்பொறுப்புக்களையும்
 கவாமி துயில் செய்தமையையும்
 ஒவியமாக்கியமை, நடராஜ
 திரைச்சீலை வரைந்தமை இவரை
 கல்லூரியின் கதாநாயகனாக்கியது.

அகில இலங்கை ரீதியான நாடகத் போட்டியில் ஆறு வருடங்களாக தொடர்ந்து தங்கப்பதக்கம் பெற்றமை வெயிலின் உப்போகூடு சுக்கலன்!

“என்னுடைய ஒவியப்படைப்புக்களை பேராசிரியர் க.வித்தியானந்தன், கலையரசு சொர்ணவிங்கம் ஆகியோர் பார்த்து வியந்து பாராட்டினர். இப்போது அவர்கள் இல்லை. இருந்தபோதும் அந்தப் பாராட்டு மொழிகள் தான் என் நெஞ்சில் நீங்காமல் இருக்கிறது” என்று ஞாபகங்கள் மழையாகப் புறவுவிட்டிருப்பதையும் வியர்

பெருமைப்படிக்கந்தார் ஓவையா. கலைஞர்களுடன், கஷ்டமும் கூடப்பிறந்தது அல்லவா! 1968ல் ஓவியர் வசித்து வந்த மண் வீடு எரிந்து போனது. “வீடு போனதில் கூட எனக்கு வருத்தமில்லை. ஆனால் நான் பொக்கிழெமாகப் பேணி வந்த ஓவியங்கள், சான்திதழ்கள் பல கருகிப் போனதைத்தான் என்னால் ஜீரணிக்க முடியவில்லை” என கண்கலங்கும் ஓவியரின் கண்களில் அடிப்பட வலி தெரிகின்றது. “இருந்தபோதும் பிரேமதாசாவினால் 1970களில் பன்னாலையில் ஒரு திறந்தவெளி அரங்கு

பன்னாடை சிவபூரவாயர் ஒழியந்திருக்கிற நல்லபொறுத்த விழுாளில் கணாங்க மா.வெந்நாநாள் கணாங்க சிவபொஸ்பிரைண்டியம் கொண்டுகொண்டப்பார்.

திறக்கப்பட்டபோது அதற்குரிய
ஒவியங்களை வரைந்தது என்னுடைய
எல்லா கவலையையும்
விரட்டிவிட்டது” என்று குழந்தை
போல் சிரிக்கிறார்.

“பன்னாலை திருவெம்பாவை
கூட்டுப் பிரார்த்தனை சபையில் 1990
இல் நடைபெற்ற பொன்விழா
மலருக்காக கறிய அட்டைப்படம்
இவருக்கு ‘ஓவியர்’ என்கிற
அடைமொழியும் கிழக்குத்
துறுட்டியப்பனை ஆலயத்தால்
தொண்டர் எனவும் கெளரவிக்கப்பட-
தமை ஓவியர் சிவகஸ்பிரமணியம்
வாழ்வில் இரு மைற்கந்தகளாகும்.

இலங்கைப் போக்குவரத்துச்
சபையின் ஊழியனாக வேலைப்பாடு

கண திறம்பட ஆற்றி வந்த ஓவியர் தனது உத்தியோகத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்றாலும் கலைப்பணி அவரை விடுவதாயில்லை. கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்களின் ஊடாக பலருக்கு இக்கலையை வளர்க்கும் பணியை செய்து வருகிறோம். அது சரி கலைக்கு ஏது ஓய்வு?

இவற்றைவிட 1961 இல் நடந்த சேக்கிழர் மாநாட்டில் படம் வரைந்தமை, இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ, சிற்பங்கள், ஓவியங்கள், இயற்கை காட்சிகள், பறவைகள் என பட்டி யற்படுத்திக் கொண்டே போகலாம் இவரின் கைவண்ணத்தை.

“என்னுடைய ஆசையெல்லாம்
இளைய சமுதாயம் இந்த
ஓவியக்கலையை நன்கு கற்று, அதன்
வழங்குமூலமாக விகாந்தங்கள் பூர்ப் போன

மும்” என்று ஓவியர் வேண்டிக் கொண்ட
போது அவரின் வீட்டு முற்றத்து
மாமர இலைகளும் தலையாட்டி
அக்கறுத்தை ஆமோதித்தன.

கி.கிருபாகரன் (3 மூலம் வந்து ம் சீறுப்பத்தைல்)

“எனது எதிர்காலம் பற்றியதான் நல்ல பல கருத்துக்களை சொன்னதன் காரணமாக மனதிற்கு மிகவும் நந்தோசமாக இருக்கின்றது” எனப் பல் கலைக் கழக மாணவனான சுஜீந்திரன் தெரிவித்தார். அவர்கள் கூறும் விடயங்களில் ஒருவரது கடந்தகால நிகழ்கால எதிர்கால நிலைமைகள் எந்த அளவிற்கு உண்மையாக இருக்கின்றதோ இல்லையோ அதற்கு மேலாக மக்கள் அவர்களை நாடிச் சென்று தமது மனத் திருப்தி யைப் பெற்றுக் கொள்ள இது ஒரு நல்ல வாய்ப்பு. எது எப் படியோ எல்லோருக்கும் நல்ல தாலும் பிரச்சு இம்

பெற்றோர்கள் வேலைக்குச் செல்வதால் ? பிள்ளைகளின் நலன் பாதிக்கப்படுகிறதா?

“எங்கட அம்மா நாள் முழுக்க எங்கட இருக்கத்தான் நான் ஆசைப் படுகிறன். ஆனால் அவ எங்கட இருக்கிறதேயில்ல. ஒவ்வொரு நாளும் காலம் போயிற்று பின்னே ரம் தான் வருவா... எனக்குச் சரி யான கவலையாயிருக்கு” இது தரம் 2 இல் கல்வி கற்கும் ஒரு சிறுமியின் ஏக்கம்.

பொதுவாக எல்லாக் குழந்தைகளும் தங்களின் பெற்றோரின் அரவணையில் தான் இருக்க ஆசைப் படுகிறார்கள். ஆனால் பெற்றோர்கள் வேலைக்குச் செல்லும் குழுவும், தேவையும் அதிகரித்து வருவதால் பிள்ளைகளுடன் செலவழிக் கும் நேரமும் குறைந்து வருகிறது. எனவே பெற்றோர்கள் மற்றும் பிள்ளைகள் மத்தியில் பல எதிர்பார்ப்புகளும் மனக்குமுறைகளும் பொதிந்து கிடக்கின்றன.

முன்பள்ளிச் சிறுவன் நிவான் ஹென்றி கூறும் போது “எங்கம்மா, அப்பா, ரெண்டுபேரும் வேலைக்குப் போறதால் அவருள் என்னைக் கவனிக்கிறது குறைவு. நான் எங்க அம்மம்மா கூடதான் எப்பவும் இருக்கிறேன்”. இது அவனது ஏக்கம்!.

மறுபக்கம், இது தொடர்பாக ஆசிரியை கிருஸ்தியா தாமரி குறிப்பிடும்போது “பிள்ளைகளை விட்டு வேலைக்குச் செல்வது ஏனைய பிள்ளைகளுடன் பழகவும், மனநிலையை அறியவும் உதவுகிறது. வேலைக்குச் செல்வதால் தேவையான பணத்தை பிள்ளைகளுக்குச் சிக்கவின்றி வழங்க முடியும். ஆனாலும் அது உண்மையான அன்பைத்தராது” என்கிறார்.

ஒரு காலத்தில் ஆண்கள் மாத்திரம் வேலைக்குச் சென்றனர். இன்று ஆண், பெண் இருபாலாரும் வேலை அல்லது தொழில் செய்யும் பாணி அதிகரித்து வருகிறது. காரணம் இருவரும் வேலை செய்தால்தான் பணச்சிக்கவின்றி வாழமுடியும் என்ற குழல் காணப்படுகிறது. இன்று பொருளாதாரத்தின் அடித்தளத்தில் தான் சகலமும் தங்கிப்படுப்பதால், இதைத் தவறேனக் கருத முடியாது.

ஆரம்பகாலங்களில் எமது சமூகத்தில் பெண்கள் வேலைக்குச் செல்வது குறைவு. இன்று வேலைக்குச் செல்லும் பெண்களின் வீதம் நாளுக்கு நாள் அதிகரிப்பதால் பிள்ளைகளின் நலன் பாதிக்கப்படுகிறது என்ற பொதுவான அபிப்பிராயம் நிலவி வருகிறது. பிள்ளைகளின் மனநிலையிலும் அப்பாதான் வேலைக்குச் செல்ல வேண்டும் அம்மா. தங்களுடனேயே இருக்க வேண்டுமென எதிர்பார்க்கிறார்கள். இது சரியா? தவறா? என்ற விவாதத்திற்கப்பால் பிள்ளைகளின் நலன் என்பது கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியதான்.

குடும்பத்தில் ஆண், பெண் இருவரும் வேலைக்குச் செல்வதால் பிள்ளைகளை சிறுவயதில்

முன்பள்ளிகளுக்கும், காப்பகங்களுக்கும் அனுப்புகிறார்கள். அல்லது வயது முதிர்ந்தவர்களிடம், உறவினர்களிடம், அண்டைவீட்டாரிடம், பணிப்பெண்களிடம் ஒப்படைக்கிறார்கள். இது ஒருவகையில் சிறுவயதிலிருந்தே பிள்ளைகளுக்குத் தங்களுடைய பொறுப்புகளை உணர இடமளித்தாலும், இன்னொரு புறம் உடல், உள், சமூக ரீதியான பாதிப்புகளுக்கும் இடமளிக்கத் தவறவில்லை.

பிள்ளைகள் உறவில் விரிசலையும், இடைவெளியையும் ஏற்படுத்துகிறது.

இதனை வைத்திய அதிகாரி அமல்டினேஸ் கூறும் போது, “பெற்றோர் வேலைக்குச் செல்வதனால் பிள்ளைகளின் கல்வி, மருத்துவம், சமூக வாய்ப்புகள் மற்றும் எதிர்காலம் தொடர்பான நம்பிக்கையையும் கொடுக்க முடிகிறது. ஆனாலும் பெற்றோரால் மட்டும் அதிலும் குறிப்பாக தாயால் மட்டும் கொடுக்கக்

என்பவற்றுக்கும் அடிப்படையாகிறது” என்கிறார்.

குழந்தைகளின் நலன் எனக் கருதும் போது அன்பு என்பது மிக முக்கியமாகிறது. இது பற்றி பெ.தாரனின் “குழந்தை உளவியலும் மனிதமனமும்” என்ற நால், நல்ல முறையில் குழந்தை வளர் வேண்டுமாயின் அதை அன்புடன் பேண வேண்டும். அன்பில் மிரிர்கின்ற குழந்தை எந்விதமான மனக்கோளாறுமில்லாமல் வளர்கிறது. மிதமிஞ்சிய அன்பினாலும் தீங்கு நேர்வதுமுண்டு. அதைவிட வெறுப்புனர்ச்சியின் விளைவாக உண்டாகும் தீவைகள் அதிகம். அன்பு சுற்று அதிகமாக இருக்கலாம். ஆனால் வெறுப்புனர்ச்சி கூடவே கூடாது” எனக் குறிப்பிடுவதை எடுத்துக் காட்டலாம்.

இது பற்றி முன்பள்ளி ஆசிரியை திருமதி லக்ஷ்மா குறிப்பிடும் போது “சில பிள்ளைகள் தனித்துச் செயற்படுவதும், யோசித்துக் கொண்டிருப்பதும், ஏனைய பிள்ளைகளுடன் முரண்படுவதும் அவர்களின் வெறுப்பைப் பிறதி பலிக்கும் செயற்பாடாகும். இதற்குக் காரணம் பெற்றோர்கள் வேலைக்குச் செல்வதனால் முறையான அன்புகிடைக்காமையாகவும் இருக்கலாம்” என்கிறார்.

மேலும் “சமூக நடத்தையை தீர்மானிப்பதற்கு பெற்றோரின் அன்பு, பாதுகாப்பு, கவனிப்பு என்பன அவசியப்படுகிறது. அவை பெற்றோரின் ஊடாகவே ஊட்டிய வேண்டும். ஆனால் பெற்றோர் வேலைக்குச் செல்வதனால், குறிப்பாக தாய் வேலைக்குச் செல்வதனால் அன்புமறுக்கப்படுகிறது” என்கிறார். சமூக நடத்தை ஒழுங்கை தீர்மானிப்பது பெற்றோரின் கைகளில் உள்ளது என சமூக வியல் துறை மாணவி செ.வலன்ரீனா குறிப்பிடுகிறார்.. எனவே பெற்றோர் வேலைக்குப் போகாமல் இருப்பதுசிரியா? குழந்தைகள் நலன் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பது சரியா? இந்த விவாதத்திற்கப்பால் காலத்தின் தேவை ஆண், பெண் இருவரும் வேலை செய்யும் கலாசாரத்தை உருவாக்கியுள்ளது. அது குழந்தைகளுக்கும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தி உள்ளது.

எனவே இதற்கு தீர்வு என்ன? வேலையா? அல்லது பிள்ளையா? சரியைக் கொள்வது மறுபக்கம் தவறாகிறது தவறேனக் கொள்வது சீலநேரம் சரியென்பபடுகிறது. அதைப் போன்று உங்கள் சிந்தனைத்துளிகளின் உதவியுடன் உங்கள் தீர்மானத்தை நீங்களே... உறுதி செய்யுங்கள்.

பெற்றோர் வேலைக்குச் செல்லும் போது பிள்ளைகள் உடல் ரீதியாக பாதிக்கப்படுவது மட்டுமன்றி உள்ள ரீதியாகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இக்கருத்தினை உளவியல் துறை உதவி விரிவுறையாளர் V.மேனகாவின் கருத்தும் வலுப்படுத்துகிறது. “அறிவு, ஆற்றல் என்பவற்றை வளர்க்கத் தேவையான பொருளாதாரம் கிட்டப்படுகிறது. ஆனால் நம்பிக்கையுடனான உறவு என்பது கேள்விகளுக்கிறது. இதனை பிள்ளைகளின் ஆளுமை, ஒழுக்கவிருத்தி என்பது குறைவுபடுவதான் மன உள்ளச்சல், சமூக

பெற்றோர் வேலைக்குச் செல்லும் வெலையை கீழ்க்கண்ட விவரங்கள் கொடுக்கப்படுவது முடியும். பின்னால் பெற்றோர் வேலைக்குச் செல்வதனால் பிள்ளைகளின் உறவு என்பது கேள்விகளுக்கிறது. இதனை பிள்ளைகளின் ஆளுமை, ஒழுக்கவிருத்தி என்பது குறைவுபடுவதான் மன உள்ளச்சல், சமூக வியல் துறை மாணவி செ.வலன்ரீனா குறிப்பிடுகிறார்.. எனவே பெற்றோர் வேலைக்குப் போகாமல் இருப்பதுசிரியா? குழந்தைகள் நலன் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பது சரியா? இந்த விவாதத்திற்கப்பால் காலத்தின் தேவை ஆண், பெண் இருவரும் வேலை செய்யும் கலாசாரத்தை உருவாக்கியுள்ளது. அது குழந்தைகளுக்கும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தி உள்ளது.

குத்தரக்குச் சேவை தமிழ்நாடு ரெஞ்சினர்கள் குத்தரக்குச் சேவை பெற்றோர் நேரம்.

வெ.தி.தெருவும் சிறப்புக்கலை
(3 ஆம் வருடம் சிறப்புக்கலை)

திருத்திருஞ்சை நடைமுறைகள் அன்றை நின்றை ~ ஒரு பார்வை

உலகத்திலே நிலவும் தொன்மை வாய்ந்த பண்பாட்டு நிலைகளில் தமிழர் வாழ்விய மூலம் ஒன்றாகும். அதற்கு ஆதாரமாகப் பல தமிழ் இலக்கியங்கள் எம்கையில் உள்ளன. இலக்கியம் மொழியின் செம்மையை மட்டு மன்றி, மனிதன்து வாழ்வின் செம்மையையும் உணர்த்தவை வது. மனித வாழ்க்கையின் தன்மைகளை இலக்கியம் வெளிப் படுத்திக் காட்டுகிறது. சமூகத் தின் தோற்றுத்தையும், வளர்ச்சி நிலைகளையும் விளங்கிக் கொள்ள உதவுகின்றது. தமிழர் சமூகம் பற்றி விரிவான தகவல் களைத் தமிழிலக்கியங்கள் தான் தருகின்றன. நம் முன்னே காணப்படுகின்ற வாழ்வியல் நடைமுறைகள் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாக மரபாகி வருவதை நாம் அதன் மூலம் உணர்ந்து கொள்ளலாம். அன்றும் இன்றும் சைவத் தமிழரின் திருமண நடைமுறையை நோக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

அன்றைய காலத்தில் திருமணப்பேச்சு மணமகனின் தந்தையால் தொடங்கும் முன் அவ் இருபகுதி யாரின் சாதகங்களையும் சோதி ப்ர மூலம் பார்த்து பொருத்த மிருக்கிறதா? என்று அறிந்து கொள்வார். கல்யாணம் நிச்சயமானதும் மணமகனின் தந்தை முன்னால் மேம் அடித்துச் செல்ல, சில நண்பர்களுடன் ஏழெட்டு வாழைக் குலைகளுடன் நூம் மஞ்சள் பூசிய தேங்காய் களோடும் பெண்ணின் தந்தை வீட்டுக்குச் சீதனம் நிச்சயிப் பதற்குச் செல்வார். அவர்கள் ஒரு நிபந்தனை அல்லது பட்டோலை எழுதிக் கொண்டு கலி யாணத்துக்கு நாள் வைப்பார்கள். இரு பகுதியார் வீட்டு முற்றங்களிலும் பந்தலிடப்படும் எத்தனை பந்தங்கால்கள் நடவேண்டும் என்பதில் சில சமயங்களில் தர்க்கம் எழுவது முண்டு. முதற்பந்தற் கால் வடகிழக்குத்திசையில் நடப்படும். இது ஒதிய மரக்காலாக இருக்கும். மரம் நடமுன் அதற்குச் சந்தனம், மஞ்சள், குங்குமம் முதலியன பூசி, மாவிலை, தருப்பைப்புல் முதலியன கட்டப்படும். இவற்றுடன் பருத்திக்கொட்டடை கலந்த பால் வார்த்து தேங்காயுடைக்கப்படும். பந்தலில் வெள்ளை கட்டி பாக்குக் குலைகள், தென்னாடு, இலைகள், கண்ணாடி விளக்குகள், காகிதப் பூக்கள், வத்தித்தாள் கப்படும். பந்தலின் மூன் வில்வடி வாக்கக் கம்புகளில் தோரணம் கட்டித் தூக்கி வாழைகள் நட்டு அலங்கரிக்கப்படும். பந்தலின் மத்தியில் கலியாணக்கால் நடப்பட்டிருக்கும். அரசாணிக்கால் அதன் பக்கத்தில் கிண்டப்பட்ட ஓம் குண்டம் சாணியால் மெருகப்பட்டிருக்கும். இதன் பக்கத்தில் விளக்குகள் கொளுத்தி வைக்கப்

பட்டிருக்கும். அவற்றின் பக்கத்தில் களிமண்ணால்செய்த யானையின் முதுகில் மூன்று அல்லது ஏழு நிறம் பூசிய பானைகள் ஒன்றான் மேல் ஒன்றாக அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும். மேலே இருக்கும் பானையின் வாயிலில் மஞ்சள் பூசிய தேங்காய் வைக்கப்பட்டிருக்கும்.

மணமகன் பகுதியார் மணமகன் வட்டுக்குத் தாலி, கூறைகளுடன் செல்வார். மணமகன் பல்லக்கில் ஏறி வருவார். வரும் வழி எல்லாம் நிலபாவாடை விரித்துக் காணப் படுவதுடன் வீதி இரு மருங்கிலும் நிற்பவர்கள் சாமரையும் வீகவர். நாலவர் மேற்கட்டி (மேறோப்பு) பிடிப்பர். வாத்தி

திருமணம் பேசுவோர் பெரும்பாலும் அதனை ஒரு தொழிலாகக் கொண்டுள்ளார். இந்தத் தொழிலைத் தரகர் என்று கூறுவர். திருமணத் தரகளை நடத்த இன்று சில நிறுவனங்கள் தோன்றியுள்ளன என்பது குறித் தற்குரியது. தகுதியான பொருத்தமான ஒரு மாப்பிள்ளையை அறிய மிடத்து பெண்ணின் பெற்றோர் அல்லது உறவினர் பெற்றோர் அல்லது உறவினர் நடன் தொடர்பு கொண்டு அவர்களின் உள்ளக்கிடக்கையை அறிந்து கொள்வர். பேசுக்கால் முடிந்ததும் பொருத்தம் பார்த்தல் நடைபெறும்.

நல்ல ஒரு நாளில் பெண்ணின் தகப்பனார் மாப்பிள்ளை வீடு சென்று சென்று

இருநாவிதர் சங்கு

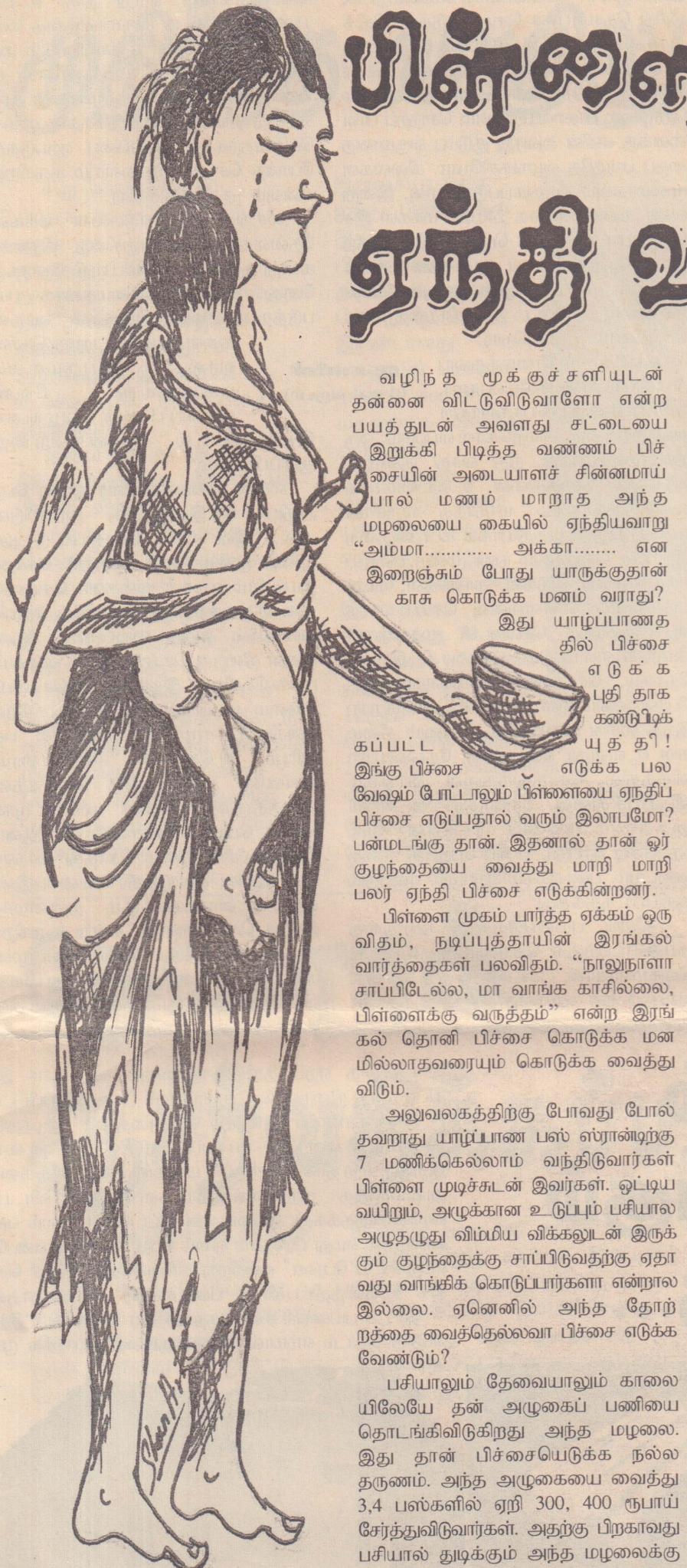
ஊதுவர். நாட்டியப் பெண்கள் நாட்டியமாடிச் செல்வர். பல இளைஞர்கள் தீவெட்டி, வெள்ளைக் குடை, கொடி, விருது முதலியன பிடித்துச் செல்ல, மணமகன் வந்ததும், மணமான பெண்கள் ஆராத்தி காட்டுவர். பெண்ணின் தாய் அல்லது சகோதரி ஒரு கிண்ணத்தில் பிசைந்த வாழைப்பழக்கத்தையும் பாலையும் பந்தலிலுள்ள பீடத்தில் வைக்கும்படி கொடுப்பர். வீட்டில் மறைவாக இருந்த பெண் அப்பொழுது பல்லக்கில் கோயி லுக்கு எடுத்துச் சென்றிலிருந்துக்கொண்டுவரப்படுவாள். இருவரும் கிழக்கு நோக்கியிருக்கும்படி அங்குள்ள பீடத்தில் இருத்தப்படுவார்கள். புரோகிதர் பெண்ணின் இடது கையிலும், மணமகனின் வலது கையிலும் கங்கனங் கட்டியிலிருக்கியை களைப் புரிவர். தாலியை மணமகனின் சகோதரி எடுத்துப் புரோகிதரிடம் கொடுப்பாள். அவர் அதற்குத் தூபங்காட்டி பின் சபையோரிடத்தில் கொடுப்பார். அவர்கள் ஒவ்வொருவராக அதைத் தொடுவார்கள். பின்பு மணமகன் தாலி கட்டுவான். பின்னால் நிற்கும் அவனுடைய சகோதரி அதனை நன்றாகக் கட்டிவிடுவாள். பின்பு அவ்விடத்திற்கு குருக்கள் அமர்ந்து பெண்கள் நெல்லும் வெற்றிலையும் வைத்த நாழியால் மணமகன், மணமகள் இருவரின் தலையையும் கொடுக்கிறார்கள். அவனின் தாலி கட்டுவதை நாளிலே பொற்கொல்லர் பொன்னை உருக்கும் சடங்கு நடக்கும். இதனை பொன்னு ருக்குதல் என்பார்கள். பின்னர் வேறு ஒருநாள் பிற்பகல் வேளையிலே பந்தல் அமைக்கும் வேலைகள் நடைபெறும். பந்தல் கிழக்கு அல்லது வடக்கு வாசலாக அமைக்கப்படும். இப்பந்தல் வெள்ளை கட்டி, கடதாசிக் கொடிகள் முதலியவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும்.

குறித்த திருமண நாளன்று மணவறைக்கு முன்னால் ஓமத்தீ வளர்த்து மான்தோல் அல்லது மரப்பலகை ஆசனத்தில் குருக்கள் அமர்ந்து கிரியை களைத் தொடங்குவார். மணமகள் விவாகம் செய்வதற்கான சங்கறப்பதைக் குருக்களின் உதவியோடு மேற்கொள்ளல். பின்பு பிள்ளையார் பூசை, புண்ணியா தானம், என்ற கிரியை நிகழ்ந்து மாப்பிள்ளையை பழக்கப்பட்டல் சடங்கு நிகழ்ந்து மாப்பும். பின் அங்குரார்ப்பணம், காப்புக்கட்டல் சடங்கு நிகழும். நவக்கிரகங்களுக்கான பூசை,

ஓமத்துக்கு அக்கினி உண்டாக்கல், யாகம் வளர்த்து பூசை செய்தல், அக்கினி காரியம் செய்தல் முதலானவை நிகழ்ந்த பின் மணமகள் சுமங்கலிப் பெண்களால் மணவறைக்கு அழைத்து வரப்படுவாள். இவனும் மெல்லிய திரையொன்றால் முகத்தை மறைத்த வண்ணம் மணமகனுக்கு வலப் புறத்தே அமர்வாள். இதனை அடுத்து மணமகனின் தந்தையும் தாயும் மனமகனுக்கு இடப்பக்கத்தில் வந்திருப்பர். இவர்கள் தம் மகளைக் கண்ணிகாதானம் செய்யச் சங்கறப்பம் செய்து கொண்ட பின்னர் மணமகனின் கால் கழுவப்பட்டு புத்தாடை, வாசனைப் பொருட்கள் வழங்கப்படும். இதன் பின் மாப்பிள்ளை மணமகளுக்கான கூறை, வாசனைத் தைலம், சீபு, கண்ணாடி என்பவற்றைத் தட்டில் வைத்து வழங்க முன் மணமகனின் நெருங்கிய உறவினர் அவையிலே கொண்டு சென்று பெரியேரின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுவருவர். பின்னர் மணமகன் கொடுத்த கூறை முதலிய பொருட்களை அணிந்து வருவாள் மணமகள். இதன் பின் கண்ணிகாதானம் இடம்பெறும். மணமகனுடைய தந்தை மணமகனுக்குக் கிழக்கு முகமாக அமர்ந்திருக்க மணமகன் பெயர், அவரின் தந்தை பெயர், பாட்டன் பெயர் ஆகியவற்றையும் அதேபோன்று மணமகனின் பெயரும் அவரின் கோத்திரப் பெயர்களும் குருக்கள் எடுத்துக் கூறியதும் மணமகளான தன் மகளின் கையை மங்கலப் பொருள்களோடு மணமகனின் கையில் பிடித்து அளித்துத் தானத்தின் அறிகுறியாகக் கைகளிலே தண்ணீர் விட்டுக் கழுவுவார். இதனை அடுத்து மணமகனால் மணமகனுக்கு மங்கல நாண் அல்லது தாலி அணி. விக்கப்படும். பின்பு மணமகன் ஓம அக்கினிக்கு நிகழ்த்தும் பூசை இடம்பெறும். உணவு, பொருள், உடல் உறுதி, பக்தி, மனஅமைதி, அறிவு காலத்துக்கு காலம் பெறப்படும் சுகம் ஆகிய ஏழு செல்வங்களையும் பெற மணமகன் மணமகளோடு அவள் கையைப் பிடித்து அளித்துத் தானத்தின் அறிகுறியாகக் கைகளிலே தண்ணீர் விட்டுக் கழுவுவார். இதனை அடுத்து மணமகனால் மணமகனுக்கு மங்கல நாண் அல்லது தாலி அணி. விக்கப்படும். பின்பு மணமகன் ஓம அக்கினிக்கு நிகழ்த்தும் பூசை இடம்பெறும். உணவு, பொருள், உடல் உறுதி, பக்தி, மனஅமைதி, அறிவு காலத்துக்கு காலம் பெறப்படும் சுகம் ஆகிய ஏழு செல்வங்களையும் பெற மணமகன் மணமகளோடு அவள் கையைப் பிடித்து வண்ணம் அக்கினிக்குப் பக்கத்தில் ஏழு நடப்பான். இதனை அடுத்து தயிர், தேன், சர்க்கரை, பழம் ஆகிய ஏழு செல்வங்களையும் பெற மணமகன் மணமகளோடு அவள் கையைப் பிடித்து வண்ணம் அக்கினிக்குப் பக்கத்தில் ஏழு நடப்பான். இதனை அடுத்து தயிர், தேன், சர்க்கரை, பழம் ஆகிய ஏழு செல்வங்களையும் பெற மணமகன் மணமகளோடு அவள் கையைப் பிடித்து வண்ணம் அக்க

பிள்ளைப்பாத்திரம்

ஏந்தி வருதேன் போல்!

வழிந் த மூக குச சளியுடன் தன்னை விட்டுவிடுவானோ என்ற பயத் துடன் அவளது சட்டையை இறுக்கி பிடித்த வண்ணம் பிச்சையின் அடையாளச் சின்னமாய் பால் மணம் மாறாத அந்த மழையை கையில் ஏந்தியவாறு “அம்மா..... அக்கா..... என இறைஞ்சும் போது யாருக்குதான் காக கொடுக்க மனம் வராது? இது யாழ்ப்பாணத் தில் பிச்சை எடுக்க புதி தாக கண்ணிழக்கப்பட்ட யுத தீ! இங்கு பிச்சை எடுக்க பல வேஷம் போட்டாலும் பிள்ளையை ஏந்திப் பிச்சை எடுப்பதால் வரும் இலாபமோ? பன்மடங்கு தான். இதனால் தான் ஓர் குழந்தையை வைத்து மாறி மாறி பலர் ஏந்தி பிச்சை எடுக்கின்றனர்.

பிள்ளை முகம் பார்த்த ஏக்கம் ஒரு விதம், நடிப்புத்தாயின் இரங்கல் வார்த்தைகள் பலவிதம். “நாலுநாளா சாப்பிடேல்ல, மா வாங்க காசில்லை, பிள்ளைக்கு வருத்தம்” என்ற இரங்கல் தொனி பிச்சை கொடுக்க மன மில்லாதவரையும் கொடுக்க வைத்து விடும்.

அலுவலகத்திற்கு போவது போல் தவறாது யாழ்ப்பாண பஸ் ஸ்ராண்டிற்கு 7 மணிக்கெல்லாம் வந்திடுவார்கள் பிள்ளை முடிச்சுடன் இவர்கள். ஒட்டிய விழும், அழுக்கான உடுப்பும் பசியால அழுதமுது விம்மிய விக்கலுடன் இருக்கும் குழந்தைக்கு சாப்பிடுவதற்கு ஏதாவது வாக்கிக் கொடுப்பார்களா என்றால் இல்லை. ஏனெனில் அந்த தோற்றுத்தை வைத்தெல்லவா பிச்சை எடுக்க வேண்டும்?

பசியாலும் தேவையாலும் காலை யிலேயே தன் அழுகைப் பணியை தொடங்கிவிடுகிறது அந்த மழை. இது தான் பிச்சையெடுக்க நல்ல தருணம். அந்த அழுகையை வைத்து 3,4 பஸ்களில் ஏறி 300, 400 ரூபாய் சேர்த்துவிடுவார்கள். அதற்கு பிறகாவது பசியால் துடிக்கும் அந்த மழைக்கு

ஏதாவது சாப்பிடுவதற்கு வாங்கிக் கொடுப்பாளா என்றால்? இல்லை அதன் பசிக்கு பஸ்ரான்டு பைப்புத்தண்ணிதான் உணவு. அதைத்தான் வயிறு முட்டும் வரைக்கும். குடித்துவிட்டு இருக்கும்.

சேர்ந்த காசைக் கொண்டு மதுபானக் கடைக்கு முதல் சுற்றுக்காக வாங்கப் போவார்கள். வாங்கியதை வரும் வழி யிலேயே குடித்து முடித்துவிடுவார்கள். போதை தலைக்கேறியவுடன் அங்கு போய் வருபவர்களையெல்லாம் வசை பாடுவார்கள். கால் தடுக்கும் இடத்தில் படுத்துவிடுவார்கள்.

குழந்தை ‘வீர்’ என அழும். அந்தச் சத்தம் கூட கேட்காதளவிற்கு போதை யில் தவழ்ந்து மிதப்பார்கள். அழுதமுது அந்த இடம் முழுவதும் தவழ்ந்து அங்கு எவ்வளவு நேரம் தான் குழந்தையும் பரியைத் தாக்குப்பிடிக்கும். அங்கு கொட்டி சிதறிக்கிடக்கும் உணவுகளையெல்லாம் பொறுக்கிக் கிடிவிடும்.

போதை சுற்றுத்தெளிய மீண்டும் பரப்பாக கூட்டம் நிறைந்த பஸ்ஸிற்குள் தள்ளாடி தள்ளாடி குழந்தையுடன் செல் வார்கள். பஸ்ஸில் நெருக்கம் ஒரு புறம் வேகாத வெக்கை ஒருப்பும் இறுக்க சாராய மணத்துடன் பிச்சை கேட்பார்கள். காக இல்லை என்றால் போதும்! வாயில் மங்களம் பாட ஆரம்பித்திடுவார்கள். அந்த யத்தால் பலர் எந்தக் கதைபேச்கமில்லாமல் காசை எடுத்து கொடுத்துவிடுவதும் வழைம்.

பிள்ளையை வைத்துப் பிச்சை எடுப்பது ஒருப்பும் என்றால் ஆண் நொண்டிக் குதிரை களின் அடாவடித்தனமோ மிக மோசம்! முதலில் பணிவாக பிச்சை கேட்பார்கள். கொடுக்கவில்லையெனின் வேண்டும் என்றே கால்களில் ஊன்றுகோலால் உழக்குவது, கைகளால் உரசுவது, முழி சிப் பார்ப்பது, வாய்க்குள் கெட்ட கெட்ட வார்த்தைகளால் திட்டுவது என பல அடாவடித்தனங்கள். சிறுவர்கள், பெண்கள், பெரியவர்கள் என்ற வேறுபாடு தெரியாமல் கொட்டித்தீர்ப்பார்கள்.

நீண்ட நேரம் காத்திருக்க வேண்டிய யாழ்ப்பாண பஸ்களிற்காக பஸ்ஸிலையை இருக்கையில் சென்று இருக்கவும் முடிவதில்லை. ஏனெனில் இந்த பிச்சைக் காரர்களின் தொந்தரவுகள் தான். கண்ட கண்ட இடங்களில் வெற்றிலை துப்புவது,

புகைப்பது, பஸ்ஸிலையை இருக்கைகளில் படுத்திருப்பது, சாப்பிட்ட சாப்பாடுகளை அதில் கொட்டுவது மற்றும் அந்த பகுதி யால் போய் வருஷங்களையெல்லாம் காரணமின்ற கெட்ட வார்த்தைகளால் பேசுவது என பல அடாவடித்தனங்களை செய்கிறார்கள்.

இது ஒரு புறம் இஞ்கு, வேந்கள் பல போட்டும் மக்களை ஏழாற்றி பிச்சை வாங்குகிறார்களாம். காலையில் நெற்றியில் திருநீரும், கையில் வீழ்த்துவுட்டும் “வேட்டி சால்வையுமாக” ஊர் பெயர் தெரியாத கோயிலின் பெயரைச் சொல்லி தட்சணை என்ற பெயரில் பிச்சை கேட்பார்கள். மதியம் கைகால் இயலாதவர் போல் உணர்ந்து கோலுடன் வேடம் போட்டு வருவார்கள். மாலையில் தன் குடும்ப கவுட்டங்களை துண்டுப்பிரகரத்தில் எழுதிக் கொடுத்து “நீங்க தருகிற காசால தான் என்ற குடும்பம் பிழைக்கும்” என சென்றிமென்ற வார்த்தையுடன் பிச்சை கேட்பார்கள். இது வழைமையாக இடம் பெறுகின்ற வேட மாற்றம் தான் ஆணாலும் மக்களால் தான் அழனை அடையாளம் காண முடியவில்லை.

இந்த பல் வேடம் தாங்குபவர்களுக்குள் ஓர் ஒங்குமையும் உண்டு. வேறு பிச்சைக்காரர் தம் எல்லைக்குள் வரக்கூடாது என சண்டை போடுவதுடன், பிச்சைக்காரர் குழுவில் ஒருவரிற்கு ஏதாவது பிரச்சினை என்றால் ஒன்றுகூடி அடிக்கவும் வந்துவிடுவார்கள். அதில் அவர்களுடைய ஒங்குமையைப் பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

பஸ்ஸிலையத்தில் பிச்சை எடுப்பவர்கள் ஏதாவது தொந்தரவு செய்தால் அருகில் உள்ள பொலிஸிடம் முறையிடக் கூடிய நிலை உள்ள போதும் மக்கள் ஏன்தான் இவர்கள் மீது இரக்கப்படுகின்றனரோ! தெரியவில்லை. வயிற்றுப்பிழையும், அவர்களைக் கெட்ட வார்த்தைகளில் பேசுவதையுல்லவா செய்கிறார்கள். இதனை நிறுத்த வேண்டுமெனில் பிச்சையை காசாகப் போடுவதை விட பசிக்கு சாப்பாடு வாங்கிக் கொடுப்பது மேல். ஏனெனில் அவர்களால் மாற்றுவழியில் உழைத்து உண்ண வழியுண்டு. பிச்சைக்காரர்கள் அதிகரிப்பது ஒரு பிரியமான விடயமல்ல. அதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கும் உண்டு.

பல்கலையன் திடும்புதல்

1. பல்கலையனே! தொலைபேசி ஆடும்பரத்திற்கா? அவசியத் திற்கா? (S.உதயா) Call பண்ணுவதற்கு
2. முன்னேற என்ன செய்யவேண் டும்? (A.திலீன்) முன்னுக்கு இருப்பவனின் கால வாரி விட வேண்டும்
3. கலையனே! நாட்டில் பித்த லாட்டம் அதிரித்துள்ளதே? (M.சாந்தன்) மக்களிற்கு பித்தம் அதிகரித்திருப்பதால் தான்
4. களவு எடுப்பதை நிறுத்த

5. என்ன செய்வது? (T.கோபிகா) நீா களவெடுப்பதை நிறுத்துவதுதான் ஒரே வழி.
6. பல்கலையனே! Demo ஆக நினைத்த துண்டா? (R.இளங்கோ) Remo ஆக நினைத்ததுண்டு.
7. அரசியலில் ஆசனம் பிடிப்பது எப்படி? (A.தனு) முதலில் பஸ்ஸில் ஒரு ஆசனம் பிடியும் பார்ப்பம்
8. காதல் வந்ததும் மனிதன் எதனை மறக்கிறான்? (V.கார்த்தி) தன்னையே மறந்து விடுகிறான்பா
9. ரஜினிக்கு வருத்தமாமே? (S.சர்மி)

அக்கினி வெயில் அவர் மேனியை தாக்கியுள்ளது போல்

10. ஒசாமா இறந்து விட்டாரே?

(V.கோகுலன்)

ஓபாமாவால் இறப்பது அவரின் விதி

11. கடைசியாக என்ன படம் பார்த்தீ?

(ச.பிரதா)

வசந்தமாளிகை

12. தம் அடித்தால் மூளை வேலை செய்கிறது என்பவர்கள் பற்றி என்ன கூறுகிறீர்? (S.பிழேம்)

அவர்களை கட்டி வைத்து அடிக்க வேண்டும்

13. வெள்ளையாக வரலாம் என்று பல கிறீம்கள் தயாரிக்கிறார்களே அவற்றால் பயன் உள்ளதா? (S.சியா) உள்ளது தயாரிப்பவர்களுக்கு

லீசிங் வாங்கலியோ!

“லீசிங் வாங்கலியோ லீசிங்...” எனக் கூவி மக்களை அழைக்கும் அளவிற்கு தற்காலத்தில் லீசிங் கொடுப்பவர்களின் எண்ணிக்கையும், எடுப்பவர்களின் எண்ணிக்கையும், அதிகரித்து விட்டது. இச் செயற்பாகுள் அரசு மற்றும் தனியார் துறையேன் இரண்டிலும் பல்கிப் பெருகிலிருந்து உற்பத்தியாளிப்பிரிஞ்சோ, வழங்குனரிடமிருந்தோ குறிப்பிட்ட சொத்தினை வாடகையின் அடிப்படையில், பயன்படுத்துவதற்காக குத்தகையின் அடிப்படையில் வழங்குபவருக்கும் பெறுவதற்கும் இடையே ஏற்படுத்திக் கொள்ளப்படும் உடனபடிக்கையே லீசிங் ஆகும். இவை நிதிக்குத்தகை, செயற்பாட்டுக்குத்தகை போன்ற அடிப்படைகளில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

இவ் லீசிங் நடைமுறைகள் தொடர்பாக பீரிஸில் லீசிங் கம்பனியின் உதவி முகாமையாளரான ஏ.எம். காண்பன் கூறுகையில் “எமது நிறுவனத்தில் லீசிங் நடைமுறைகள் அரசுதுறை சார்ந்தவையாகும். 1996 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஆழ்விக்கப்பட்டு இன்று 15 வருடால்மாக நடை-

அரிய வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் மறவன் புலோ மக்கள்” என்கிறார். இப்பகுதி கிராம சேவையாளர் ஆந்தராசா மறவன் புலோவில், SDC நிறுவனத்தால் வழங்கப்பட்ட வீடுமைப்புத் திட்டம் தொடர்பாகத் தெரிவிக்கையிலேயே மேற்கண்ட வாரு கூறினார்.

இது தொடர்பாக அவர் “இத்திட்டம் இக்கிராமத்திற்குக் கிடைத்தமை ஒரு வர்ப்பிரசாதம் என்று தான் கூறவேண்டும். இக்கிராம மக்கள் பொருளாதார ரீதியாக பின்னடைவு நிலையில் இருப்பவர்கள். காரணம் போரினால் அவர்கள் கண்ட வடு நிவர்த்தி செய்ய முடியாதது. இவ்வாரான நிலையில் ஒரு வீட்டை அமைப்பதென்பது ஒரு சாதாரண விவசாயியாலோ, கூவித் தொழிலாளியாலோ நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியாதது” என்கிறார்.

இக்கிராமத்திற்குள் நுழைகின்ற போது தலைவரினருக்கு வரவேற்கின்ற ஒட்டு வீடுகள் இக்காற்றின் ஆணித்தரத்தை உறுதி செய்கின்றன. இவ் வீடுகள் இக்கிராமத்திற்குப் புதுப் பொலிவினை அளித்துள்ளன என்றான் கூற வேண்டும். ஏனெனில் ஆரம்பத்தில் இடிந்த வீடுகளும், பற்றைக்காடுகளும், பட்டமரங்களும் நிறைந்த கிராமத்தின் தோற்றும் இன்று வெள்ளக்குள வீதியின் முகப்பில் நின்று பார்க்கின்றன.

கிட்டத்தட்ட 10 வருடங்களாக யுத்தத்தால் இடம் பெயர்ந்து யாழ்.குடாநாட்டின் பல்வேறு பாகங்களிலும் வசித்து விட்டு மீண்டும் தம்முடைய சொந்தப் பிரதேசத்திற்கு குடியமர்வதற்காக வந்த மக்களுக்கு வீடுமைப்பு உதவிகளை வழங்கிய மையானது இவர்களை ஊக்குவிப்பதோடு மட்டுமல்லா மல் இவர்கள் இழந்த பல

வனமாகும் 57 கிளைகளைக் கொண்டுடன், லீசிங் தொடர்பான செயற்பாகுள் நிதிக் குத்தகை அடிப்படையிலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. லீசிங் மூலம் பெறுகின்ற இயந்திரங்களை கொண்டு, செய்யும் தொழிலை பார்வையிடுவோம். சொந்தப் பாவனைக்கு எனின் அவரது குடும்ப வருமானத்தைப் பார்த்தே வழங்குகிறோம். கிளைகள் மூலமாகவும் வழங்கப்படுகின்றன. இன்று வரை அண்ணளவாக 240,000 மக்கள் இச் செயற்பாட்டில் பயன் பெற்றுள்ளனர். இதற்கான தொகையினை தவணை அடிப்படையில் வீசிங்கினைப் பெற்றுள்ளனர். இங்கு நிதிக் குத்தகையின் அடிப்படையில் மட்டுமே லீசிங் வழங்கப்படுகின்றது. இவை, தனிநபர்கள், நிறுவனங்கள் போன்ற தேவையினையடைய அனைவருக்கும் இருந்துபினர்களின் பினையடிடல் வழங்கப்படுகின்றது. இவை, தனிநபர்கள், நிறுவனங்கள் போன்ற தேவையினையடைய அனைவருக்கும் இருந்துபினர்களின் பினையடிடல் வழங்கப்படுகின்றது. குறிப்பிட்ட பொருளை குத்தகை அடிப்படையில் பெற்று, அதற்கான முழுமையான பணத்தினை செலுத்துகின்ற வரையறைக் காலமாக 01 – 05 வருடங்களை நியமித்துள்ளோம்” என்கிறார்.

மக்கள் லீசிங் நடைமுறைகளின் மூலம் பல பயன்களைப் பெறுகிறார்கள். அவையாவன: முழுமையான நிதித்தேவை பூர்த்தி செய்யப்படுகிறது. குத்தகைத் தவணைக் கட்டணம் வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டது, தனிநபர் / நிறுவனத்தின் காசுப்பாய்விற்கு ஏற்ற வகையிலான தவணைக் கட்டணத்தை தெரிவி செய்யக்கூடிய வசதி, இலகு முறையிலான ஆவணங்கள், மூலதனச் செலவைக்குறைத்து அதனை வேறு தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தக் கூடிய வகையில் இந் நடைமுறை அமைகிறது.

சென்றல் பினான்ஸ் கம்பனியின் முகாமையாளரான ரி.கி.மேல் “எமது நிறுவனம் 53 வருடங்களாக இலங்கையில் உள்ளது. இது ஒரு தனியார் நிறுவனம் பினான்ஸ் கம்பனியின் முகாமையாளரான ரி.கி.மேல் விற்கிறார். இந்த லீசிங் முறையில் ஏதேனும் தீவைகள் உள்ளதா என்பதற்கு, தேவையின் விதத்தில் சொத்துக்களை வாங்கும் விருப்பத்தினை ஏற்படுத்தி கடனாளி ஆக்கலாம். சர்வதேச ரீதியான நிதி நெருக்கடி ஏற்படும். பணப் பெறுமதி குறைவைக்கும் பணிக்கம் ஏற்படும். என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

“லீசிங் பயன்படுத்தாத வளத்தை பயன்பாட்டிற்குக் கொண்டு வருவதோடு, பெருமளவான மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பினை வழங்கப்படுகிறது. குறைந்த செலவுடன் முதலீடுகள் மேற்கொள்ளப்படும் ஒரு நடைமுறையாகும். நிதி வசதி குறைந்த வர்களும் சொத்தினை உடைமையாக வைத்திருக்கலாம். மாதாந்த வருமானமானது பகுதி, பகுதியாகக் கட்டணத்தை திருப்பிச் செலுத்தும் நடைமுறை, பழைய வாகனங்கள், வீடுகள், காணிகள், கட்டடங்களைக் கொள்வனவு செய்ய உதவும். குறைந்த செலவுடன் முதலீடுகள் மேற்கொள்ளப்படும். பணவசதி இல்லாதோரும், சொத்துடைமையாளராகலாம். போன்றவைகளை கூறலாம்” என்கிறார். இந்த லீசிங் முறையில் ஏதேனும் தீவைகள் உள்ளதா என்பதற்கு, தேவையின் விதத்தில் சொத்துக்களை வாங்கும் விருப்பத்தினை ஏற்படுத்தி கடனாளி ஆக்கலாம். சர்வதேச ரீதியான நிதி நெருக்கடி ஏற்படும். பணப் பெறுமதி குறைவைக்கும் பணிக்கம் ஏற்படும். என்னை இன்று ஒரு கடனாளியாக்கும் தன்மைக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளது” என்று கூறுகிறார்.

தேவைகருதி வழங்குகின்ற நிறுவனங்களது நன்மை, தீவை பற்றி நோக்கும் போது, கம்பனி நன்மைகளாக பயன் படுத்தப்படாமல் இருக்கும் வாகனங்களை, பயன்பாட்டிற்கு கொண்டு வரல், பெருமளவான மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பினை வழங்க கல், இலாபமீட்டல் போன்றவற்றை குறிப்பிடலாம்.

லீசிங் பாவனையாளர் ஓய்வு பெற்ற அதிபர் கே.இராஜாதை குறிப்பிடுகே யில், “இவ் லீசிங் செயற்பாட்டு நடைமுறை மூலம் நான் பற்றுக் கொண்ட இயந்திரம் எங்கள் மூலதனச் செலவைக் குறைத்து, சரியான நேரத்தில் சரியான வகையில் எமது அடிப்படை தேவைகளை நிறைவு செய்யக்கூடிய வகையில் பங்களிக்கிறது. இதனால் இச்செயற்பாடு நன்மை பயப்படுத்தாகவே உணர்கிறேன்” என்கிறார். சமுர்த்தி வங்கியில் பணி புரியும் வி.செலவா “எல்லோரையும் போன்றே நானும் ஒரு வாகனத்தை வைத்திருக்க விரும்பி, லீசிங் முறை மூலம் பற்றுக் கொண்டேன். ஆனால் இன்று லீசிங் மூலம் சொத்து வாங்கும் விருப்பினை ஏற்படுத்தி, என்னை இன்று ஒரு கடனாளியாக்கும் தன்மைக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளது” என்று கூறுகிறார்.

எது எப்படியோ, லீசிங் நடைமுறையில் ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்களாக நன்மைகளும், தீவைகளும் இருப்பதை உணர முடிசின்து.

மீண்டும் தொடங்கும் மிகேக்கு...

சொத்துக்களுக்கு ஒர் சிறிய அற்பணம் எனலாம் இதனாடாக மீன்குடியமராமல் இருக்கின்ற மக்களும் ஏதோ ஒரு நம்பிக்கையில் குடியாரவும் வழி கோலியுள்ளது.

இத்திட்டத்தில் வன்னியுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட வறிய பெண் தலைமைத்துவ, குடும்பங்களையே உள் வாங்கியிருந்திருந்தோம். இம் மக்களில் சிலரைத் தலைப்பெறும் பாலானோர் மிகவும் ஈடுபாட்டோடு இத்திட்டத்தில் இணைந்து வேலைகளை முன்னெடுத்துள்ளனர். தமக்கு வழங்கப்பட்ட உதவியைச் சரியான விதத்தில் பயன்படுத்தி இத்தகையை ஒரு திட்டத்தை வெற்றி பெறச் செய்துள்ளனர். பூர்த்தி செய்யப்படாத வீடுகளும் பூர்த்தி செய்யப்படும் என்று நம்புகிறோம். மற்றும் மழை இத்திட்டத்தில் கால

யாத விடயம் என்று தான் நான் கருதுகிறேன். நெற பயிரையும்,

ஞாபகம் வருதா... ஞாபகம் வருதா...

“எவ்வளவு தான் படித்தாலும் எதுவும் ஞாபகத்தில் நிற்பதில்லை. மறுகண்மே மறந்து போகிறது” என அலுத்துக்கொள்பவர்களின் எண்ணிக்கை நீண்ட வரிசையிலுள்ளது. தற்காலத்தில் கல்வி மீதான சர்ப்பைக் குறைத்து திசை திருப்புகளை கவனக் கலைப்பான்கள் பெருகிச் செல்கின்ற நிலையில், இவற்றிற்கு எதிரிடையாக கற்றல் யுத்திகளை இலகுவாக்கும் பொறி முறைகளைக் கையாண்டு, நினைவாற்றலை வேஷபூதை வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகவுள்ளது.

கருவறையில் தொடங்கி கறுப்பு அங்கியில் முடிவுதல்ல கல்வி, வாழ்நாள் முழுவதும் தொடர்வதாக இருக்க வேண்டும். இதற்கு ஞாபகத்திறனே கைகொடுக்கிறது. தகவலைப் பேறுதல், சேமித்தல், தேவையான போது பயணபூத்துதல் போன்ற தொடரான செயற்பாடுகளினுடோக நினைவுட்டல் நகர்கின்றது. சாந் தியகத்தின் உள் சமூக சிறீஸ் மற்று விப்பாளரான டாக்டர் வ.அனவரதன் நினைவாற்றல் பற்றிக் கூறுகையில் “குழலிலிருந்து தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளல், அவந்தின் இயல்பையும் அளவையும் மாற்றுதல், சேமித்தல், நினைத்தல், மீண்டும் தேடியறிதல் தேவையான சந்தற்ப்பங்களில் அறிவை வெளிப்படுத்துகின்ற செயற்பாடுகளே நினைவாற்றல்” என்கிறார்.

கால் அளவினைக் கொண்டு நினைவாற்றலை குறுங்கால ஞாபகத்திற்கு, நீண்டகால ஞாபகத்திற்கு என வகைப்படுத்துகிறார்கள். கிட்டத்

“சிறுவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் வயதினை ஒத்த பருவத்தினரால் துஷ்பிரயோகங்கள் இடம் பெறுவதில்லை. மாறாக வயது முதிர்ந்தவர்களே இத்தகைய துஷ்பிரயோகச் செயற்பாடுகளில் சிறுவர்களை அதிகம் ஈடுபடுத்துகின்றனர்...” இது உளவியலாளரும், ஆசிரியையுமான பகீரதி என்பவரின் ஆதங்கம்!

சிறுவர்கள் எனப்படுவோர் யார்? அவர்கள் ஏன் இத்தகைய துஷ்பிரயோகச் சம்பவங்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள்? துஷ்பிரயோகம் என்றால் என்ன? என்னும் விளாக்கள் எம் மனக்கண் முன்னே தோன்றும் போது நாம் அனேகமான நேரங்களில் முழுமையாக விடைகளைக் கொடுக்கத் தவறுகின்றோம். இதனால் தான் இத்தகைய துஷ்பிரயோகச் செயற்பாடுகள் நாளுக்கு நாள் அழ்முகுல் வேகத்தில் சென்று கொண்டிக்கிறது.

தற்காலத்தில் எம் காதுகளில் அடிக்கடி கேட்கப்படுகின்ற விடயமாகவும், ஊடகங்களில் பரவலாகப் பேசப்படுகின்ற விடயமாகவும் சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்கள் தொடர்பான செய்திகள் அதிகம் காணப்படுகின்றன. எது எவ்வாறு இருப்பினும் சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்கள் தொடர்பான செய்திகளை உடைகங்களில் பல்வேறு கோணத்தில் அறிக்கை யிடுவதால் கேள்விக்குறியாகப் போவது சிறுவர்களின் எதிர்காலமே.

விடுகின்றன. இவை நினைவாற்றலை மேம்படுத்துவதோடு, பாடங்களை ஒழுங்கமைக்கவும் கலபாமாகின்றன. இதனால் குமையான கல்வி சுவையாக அமைகிறது” என்கிறார்.

“நாம் உட்டுக்கொள்கின்ற உணவுப்பழக்க வழக்கங்களும் நினைவாற்றலை மேம்படுத்துவதில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. தீராட்சைப்பழம், பேரீச்சம்பழம் போன்றன மூலங்களிலிருந்து, மற்றும் இரத்தவிருத்தியை உண்டாக்குகின்றன. அதுமட்டுமேன்ற வல்லாரை, போன்ற நிலைக்கரிக்களையும் நமது உணவில் நாளாந்தம் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இதன் போது

ஞாபகக் கலங்களுக்குப் புத்துணர்ச்சி கிடைக்கிறது. இந்நிலையில் கற்கும் விடயங்கள் பதிவு செய்யப்படும் ஆற்றல் மேம்படுத்தப்படும்” என யாழ் பல கலைக்கழகத்தின் மனைப்பொருளியல் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் பத்மாசினி குலராஜசிங்கம் தெரிவித்தார்.

“அறிவு வளர்ச்சிக்கு உதவுவது ஏடுக்கல்வி, உடல்நலத்திற்கு உறுதுணையாக இருப்பது உடற்கல்வி”. உடற்பயிற்சியோடு மனப்பயிற்சி இவைகின்ற போது சுறுகுப்பும் உந்சாகமும் பிறக்கிறது. விளையாட்டு, உடற்பயிற்சி மூலம் உடலின் இரத்தசுற்றோட்டம் ஒழுங்குபடுத்தப்படுகிறது. இதனால் எமது என்னம், சிந்தனை சீர்படுத்தப்படுகிறது. இந்த

நிலையில் நாம் படிக்கும் போது அதிகாராக தருகிறது.” என்பது யாழ் பல்கலைக்கழகம் முகாமைத்துவப்பீடு மாணவி ரி.துசிதாவின் கருத்தாகும்.

“கவர் இருந்தால் தான் சித்திரம் வரையாலம்” என்பது மனத் தூய்மை ஏற்படுகின்ற போது தான் கற்கும் விடயங்கள் நினைவில் பதிவாகின்றன. பள்ளிப் பருவத்தினருக்குப் பல மன உள்ளச்சல்கள் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. கோபம், பயம், கவலை, மனஅழுத்தம் இவைகளைப் போக்க மருந்துகளால் கூட முடிவதில்லை. ஆனால் யோகாப்பயிற்சி மூலம் மன அழுத்தங்களை நீக்கி மன ஒருமைப்பாட்டை உண்டாக்குவதனாக ஞாபகத்திறனை மேம்படுத்த முடியும்.

என்னால் எதையும் சாதிக்க முடியும் என்ற எண்ணமும், தன்னம்பிக்கையை தோன்ற வேண்டும். முயற்சிக்கும் முன்பே முடியாது என்று அலுத்துக் கொள்ளும் மனநிலை கொண்டவர்கள் வாழ்வில் முன் னேறியதாக சரித்திரமில்லை. கணிதச் செய்முறை எனில் அவற்றை சிந் திக்க முன்பே தவிர்த்துக் கொள்வ தாலேயே அனேகமான மாணவர்கள் சித்தியடையத் தவறுகிறார்கள்.

பா.தயாவி

(3 ஆம் வருபம் சிறப்புக்கலை)

பரீட்சை மண்டபம் என்பது நிதானத்திற்கும், வேகத்திற்கும் அமைக்கப்பட்ட களம். இங்கு எப்போதும் எம்நிதானம் சித்திரஷ்கப்படலம் என்ற விழிப்புடன் செய்யப்பட வேண்டும். நேரம் என்ற எல்லைப்படுத்தும் காரணி எம்மைவிடவேகமாக நகர்வதால், தரவுகளை எல்லாம் விரல்நுனியில் வைத்திறுக்க வேண்டிய தேவை உள்ளது. இதற்கு ஞாபக ஆற்றலும், மேம்பட்டதிறனும் இருக்க வேண்டும்.

நினைவாற்றலைப் பொறுத்தவரை நாம் எப்படி ஞாபகத்தில் வைத்திறுக்கின்றோம் என்றில்லை. நினைவில் வைக்கப்பட்ட தரவை சரியான விதத்தில் பயன்படுத்துவதே சிறந்தது.

பிர்ஸுகளின் நெஞ்சங்களைக் கிள்ளாதீர்!

கடந்த சில மாதங்களாக இளவையதுக்கர்ப்பங்கள், கருச்சிதைவுகள், சிக்கக்கொலைகள் என்பன மிக மிக வேகமான முறையில் அதிகரித்துச் செல்லும் நிலைமைகாணப்படுகின்றது. இது எமது தமிழர் தமபண்பாட்டில் புதிய கலாச்சாரமாக உருவெடுத்துள்ளது. பொதுவாக சிறுமிகள் இத்தகைய பாதிப்புக்களுக்கு உப்படுத்துதலை தொடர்பாக மாற்றி கொண்டு வருகின்றன. அதோடு மாணவர்களை ஸ்க்கின்ற வகையில் ஒலிப்பேழைப்பதிவுகள், தொலைகாட்சி, மற்றும் Over head projector போன்ற துணைக்கருவிகளைக் கொண்டு கற்பித்தல் செயன்முறையை மேற்கொள்ளும் போது ஆழமாக மனதில் பதிவாகி என்ற வகைப்படுத்துகிறார்கள்.

கும் எல்லையுண்டு. அந்த எல்லையை அவர்கள் மீறும் போது தான் பாதிப்புக்கள் அதிகமாக ஏற்படுகின்றது. பிள்ளைகள் பாடசாலைகளுக்கும், தனியார் கல்வி நிலையங்களுக்கும் கூடுதலாக யாருடன் செல்ல விரும்புகிறார்கள்? இதற்கான காரணம் என்ன? என்பதனும் அறிய வேண்டும். பெற்றோர் தமது வேலைகளை இலகுபடுத்தும் நோக்குடன் நெருங்கிய உறவினருடனே அல்லது தெரிந்தவர்களுடனே பிள்ளைகளை வாகனங்களில் ஏறிச்செல்ல அனுமதிக்கின்றனர். ஆனாலும் “வேலியே பயிரை மேயும்” தன்மையே இன்று அதிகமாக காணப்படுகின்றது.

சி.கிருபா

(3 ஆம் வருபம் சிறப்புக்கலை)

பிள்ளைகளில் அதிகம் கவனமெடுத்து அவர்களை வளர்க்க வேண்டிய விதம் தொடர்பாக ஸ்ரெல்வா சாமினி என்னும் தாய், ‘எனக்கு நான்கு பிள்ளைகள் நான் யாருக்கும் இதுவரை அடித்ததே இல்லை. ஆனாலும் எனது ஒல்வொர் பாரவைக்கும் இல்லை. ஆனாலும் என்பதை அந்தக்காலத்தில் நடக்கக்கூடாது. நான் பார்க்கும் விதத்தைக் கொண்டு அம்மாவிற்கு எது பிடிக்கும்? எது பிடிக்காது? என்பதனை விளங்கிக் கொண்டு பிள்ளைகளையோ அல்லது பேச்கக் களையோ அனுமதிக்கவும் கூடாது. எதற்கொடும் பிடிக்கும் போது நிலையில் இருந்து வழி தவறுகிறார்.

அப்பை “பஞ்ச” வசனம் சொல்லுறந்துதான் இவரோடு ஒரு பிள்ளை மிச்சமெல்லாம் எல்லாம் ஒரு ஆர்வக்கோனாறு தானுங்கோ

இலங்கை சிரேஷ்ட் லீக் அணிகளுக்கு இடையிலான 2010 ஆம் ஆண்டிற்கான கால்பந்தாட்டப் போட்டியில் பருத்தித்துறை கால்பந்தாட்ட லீக் சம்பியன் பட்டத்தை கொண்டது. வெற்றியின் மூலம் சிரேஷ்ட் லீக் கால்பந்தாட்டப் போட்டிகளில் சம்பியனான முதலாவது யாழ்மாவட்ட அணி என்பதோடு முதலாவது தமிழ் அணி என்ற பெருமையையும் பெற்றுக்கொண்டது. இச்சம்பியனானது முதன் முதலாக கொழும்பு கால்பந்தாட்ட அணிகளின் கைகளிலிருந்து வெளிச்செல்வதும் குறிப்பிடத்தக்கது. 2009 ஆம் ஆண்டு சம்பியனான கொழும்பு சிவில் பாதுகாப்பு சேவைகள் லீக் அணியை இறுதியாட்டத்தில் 3:1 என்ற கோல்க்கணக்கில் வெற்றிபெற்று பருத்தித்துறை கால்பந்தாட்ட லீக் அணி சம்பியனானது.

இறுதிப் போட்டியில் வெற்றி பெற்ற பருத்தித்துறை லீக் அணியினருக்கு ஒரு இலட்சம் பணப்பரிசும் “வீர்களுக்கு தங்கப்பதக்கத்தையும்” பிரதம அதீதியாக கலந்து கொண்ட பாரானுமன்ற உறுப்பினரும், இலங்கை கால்பந்தாட்ட சம்மேனங்கள் தலைவருமான ரெயர் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் வீரசேகர வழங்கிக் கொரவித்தார்.

வெற்றி பெற்றமை தொடர்பாக பருத்தித்துறை கால்பந்தாட்ட லீக்கின் தலைவர் டி.எம்.வேதாபரன், “இந்த சிரேஷ்டலீக் கால்பந்தாட்டப் போட்டியில் பங்குபற்றுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தமை ஒருவர்ப்பிரசாதமாகும். அத்துடன் சம்பியனாகிய

திறமையை உலகளாவிய ரீதியில் வெளிக்காட்ட கிடைத்த சந்தர்ப்பம் இது எனக்கருதுகிறேன். அத்துடன் இப்போட்டியில் வெற்றி பெறுவதற்கு வீர்களின் அர்ப்பணைப்பும், பயிற்று விப்பாளர்களினது சிறந்த பயிற்சியும் காரணமாக இருந்தது” என்றார். அணியின் பயிற்றுவிப்பாளர் ப.முகுந்தன் “சிரேஷ்ட லீக் கால்பந்தாட்டப் போட்டியில் வெற்றி பெறுவதற்கு முக்கிய காரணம் வீர்களின் விடாழுமயற்சியும் ஒற்றுமையுமாகும். அத்துடன் லீக் நிர்வாகமும் பயிற்றுநிர்களின் செயற்பாடுகளும் குறிப்பிடத்தக்கதாக அமைந்தது.

பருத்தித்துறை லீக் அணியினர் பாதுகாப்புச் சேவைகள் அணியினருக்கு நெருக்கடி கொடுத்த வண்ணம் இருந்தனர். இதன் விளைவாக போட்டியின் இருபாவது நிமிடத்தில் சிவில் சேவைகளின் இரும்புக் கோட்டை உடைத்து அரவிந்தன் கொடுத்த பந்தை எம்.பி.பிரேம்குமார் முன்னோக்கி வந்து கோல்காப்பாளருக்கு மேலாக அடித்ததின் மூலம் தனது அணிக்கு முதலாவது கோலைப் பெற்றுக்கொடுத்தார். இதன் மூலம் 1:0 என்ற கோல்கணக்கில் பருத்தித்துறை லீக் அணியினர்

முயற்சிகளை பருத்தித்துறை லீக் அணியின் பின் கள் வீர்களான அ.அமல்ராஜ், எஸ்.ஜேனான் கெனடி, ரீ.உ.ஷனாந், எம்.நகுலேஸ்வரன் ஆகியோரின் தற்காப்பு ஆட்டத்தை எதிர்ணியினரால் உடைக்கமுடியவில்லை. அதனை மீறிச்சென்ற பந்துகளை கோல்காப்பாளர் சி.மயூரன் சிறப்பாகத்தட்டி விட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

போட்டியில் இரு அணியினருக்கும் பல சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தன. ஐம்பத்தோராவது நிமிடத்தில் பருத்தித்துறை லீக் அணியின் முன்கள் வீர் பி.சாரங்கன் தனது அணிகாக கோலைப் பெற்றுக் கொடுத்தார். இதன் மூலம் 3:0 என்ற கோல்களின் அடிப்படையில் பருத்தித்துறை லீக் அணியினர் முன்னிலை வகித்தனர். பின்னர் இந்த அணியின் தற்காப்பு ஆட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். ஆனாலும் அவ் அணிவீர்களின் கவனக்குறையை சாதுரியமாகப் பயன்படுத்தி சிவில் பாதுகாப்புச் சேவைகள் அணியின் முன்கள் வீர் பி.நுவான்பிரியங்கார என்பத்தோராவது நிமிடத்தில் தனது அணிகாக கோலைப் பெற்றுக் கொடுத்தார்.

இறுதிப் போட்டியில் வெற்றி பெற்ற பருத்தித்துறை கால்பந்தாட்ட லீக் அணியின் தலைவர் எஸ்.ராஜ்குமார், “இந்த சிரேஷ்ட லீக்கின் போட்டியில் வெற்றி பெற்றதனையிட்டு பெருமகிழ்ச்சிய டைகின்றேன். இந்த அணிக்கு தலை வராக இருந்தமை எனது வாழ்க்கையில் மறக்க முடியாது. இவ்வெற்றிக்கு வீர்களின் ஒற்றுமையும், விடாழுமயற்சியும், அர்ப்பணைப்பும், லீக் நிர்வாகத்தினரது செயற்பாடும், பயிற்றுநிர்களின் சிறந்த பயிற்சியும் காரணமாக இருந்தது.” என்குறிப்புமை குறிப்பிடத்தக்கது.

குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் எம்.பிரேம்குமாரின் கோல்போடும்சாதுரியமும், கோல்காப்பாளரான சி.மயூரனின் சிறந்த கோல்காப்பும், ஜேனான் கெனடியின் சிறந்த தற்காப்பு ஆட்டமும் குறிப்பிடத்தக்கது” என்றார். போட்டி கொழும்பு சிற்றி லீக் மைதானத்தில் ஆரம்பமான வேவையில் சிவில் பாதுகாப்புச் சேவைகள் அணியின் ஆதிக்கம் மேலோங்கிக் காணப்பட்டது. கோல்மழைபொழியப் போகின்றது என அனைவரும் எதிர்பார்த்தனர். அப்படி சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு அந்த அணியின் வேகமும் விறுவிறுப்பும் கலந்து விளையாடனர்கள். போட்டியில் பதினேராவது நிமிடத்தில் சிவில் பாதுகாப்பு சேவைகள் அணிவீர் ஒருவர் போட்ட கோலை ஓப்செட் என மத்தியஸ்தர் நிராகரித்தார்.

முன்னிலை வகித்தனர். போட்டி விறுவிறுப்பாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த வேவையில் போட்டியின் முப்பத்தாறாவது நிமிடத்தில் எம்.பிரேம்குமார் மீண்டும் ஒரு கோலைப் பெற்றுக் கொடுத்து தமது அணியை 2:0 என்ற கோல் கணக்கில் முன்னிலைக்கு இட்டுச் சென்றார். இடைவேளைக் காக ஆட்டம் நிறுத்தப்பட்ட போது 2:0 என்ற கோல்களின் அடிப்படையில் பருத்தித்துறை லீக் அணியின் முன்னிலை வகித்தனர். போட்டியின் இரண்டாவது பாதி ஆட்டம் தொடங்கிய போது இரு அணியினரும் சிறப்பாக ஆடனர்கள். ஆனாலும் சிவில் பாதுகாப்புச் சேவைகள் அணியின் கோல் போடுவதற்காக எடுத்த

சாதனை நோக்கி...

யார், பல்கலைக்கழகத்திற்கு முன் கூனியூற்றிருக்கும் முறை வைணவங்கள் சென்னை வாழ்க்கை முறையின் முன்னிலை வகித்தனர். தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சி.மயூரன்
(2 ஆம் வகுப்பு
சிறப்புக்கலை)

முதல் தமிழ் அணி என்ற பெருமை பருத்தித்துறை கால்பந்தாட்ட லீக்கிற்கு கிடைத்ததுடன் வீர்களின்

எண்மர் நாம்...

யாழ். தோட்டையில் ஒரு பொழுது

அனுராஜ் தந்த பண்ணோலைத் தொட்டி விடயமும் எனக்கு சிரிவரவில்லை. ஒருவாறுக் குடையை நம்பி யாழ்.கோட்டையை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினேன். கொஞ்சத் தாம் வெயில் எங்கும் பரவியிருந்தது.

சிறிது நேரத்தின் பின் கஜியும், தயானியும், எமது விரிவுரையாளரும் எம்முடன் இணைந்து கொண்டார்கள்.

கோட்டை வாயிலின் நுழைவுப் பகுதியை அடையும் போது இரு பக்கமும் பெரிய அகழிகள் காணப்பட்டன. அதற்குள் பெரிய முதலை இருக்கின்றது என எமது நண்பர்கள் பயமுறுத்த

“நவநீதனை விடவா பெரிய முதலை இருக்கப் போகின்றது?”.

என்று கிருபா கூற அங்கு ஏற்பட்ட சிரிப்பால் எல்லோருக்கும் முதலைப்பையும் நீங்கியது. அங்கு அதிகமாக தென்னிலங்கை மக்களைக் காண முடிந்தது. அவர்களுடைய நடை, உடை, உரையாடல் முறை அவர்களை எமக்கு இனங்காட்டியது. அப்போது கூட எமது மாணவர்களின் குறும்புத் தனங்களுக்கு குறைவின்றி இருந்தது.

பரந்து விரிந்த அகன்ற பரப்பாக கோட்டை காணப்பட்டது. பரந்த வெளியாகவும், ஏராளமான சிறைந்த பிரமாண்டமான கட்டடங்களையும், சிறிய சிறிய சுவர்களையும் காண முடிந்தது.

அதைக் கண்ணுற்ற எமது நண்பர்கள்,

“எங்கடா போறது? எதை முதல்ல பாக்கிறது?”,

என்று தமக்குள்ளே வினாக்களை தொடுத்த போது நாமோ அமைதி காத்தோம்.

ஏதோ ஒரு திசையைக் காட்டிய நவநீதன்,

“வாங்க இந்தப் பக்கம் போவும்”

என்று பெரிய தொனியில் கூற நாமும் பின் தொடர்ந்தோம். அங்கு எமது பல்கலைக்கழக மாணவர்களால் ஆய்வுக்காக தோண்டப்பட்டிருந்த கிடங்கு ஒன்று இருந்தது.

அதனைக்கண்ட கிருபா, கஜி, அனுராஜ், நவநீதன் நால்வரும்

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி....

உணர்ந்தேன். பின்பு கஜியின் தொலைபேசி அழைப்பிற்குப் பின்புதான் அவர்கள் சோடா வாங்கி வரச்சென்று விட்டார்கள் என்பதனை அறிந்து சாப்பிட தயார் செய்ய மரத்தடி நிழல் நோக்கிச் சென்றோம்.

இனிப்பு உறைப்பு என பலவிதமான உணவுப் பொருட்கள் பகிரப்பட்டன. விரிவுரையாளரும் எமக்காக சிற்றுண்டி கொண்டு வந்திருந்தார். கஜிதானோ எல்லாவற்றையும் வாங்கிப் பகிர்ந்து கொடுத்தார். இடையில் தர்மினியின் தோசையும் பங்கு கொண்டது.

கடைக்குச் சென்றவர்களுக்காக சிறிது நேரம் காத்திருந்து அவர்கள் வந்த பின்பு மீண்டும் எமது உணவுப்பரிமாற்றம் எந்த வித நகைச்சுவைக்கும், குறும்புத் தனங்களுக்கும் குறைவில்லாமல் ஆரம்பமாகியது.

பல குறும்புத்தனங்கள், நகைச்சுவை, வார்த்தை வெளிப்பாடுகள் எல்லாம் எம்மையெல்லாம் சிரிக்க வைத்தன. சில வற்றுக்கு நவநீதனே முழுப்பொறுப்பாளியாக இருப்பார். சிலவேளை கிருபாவும் அவருடன் இணைந்து கொள்வார். எம்மையெல்லாம் சிரிக்க வைத்து விட்டு இருவரும் அமைதியாக இருப்பார்கள்.

இவற்றுக்கிடையிலே ஏராளமான பல விடயங்கள் எம்முள் பரிமாறப்பட்டன. எமது விரிவுரைகள் தொடர்பாகவும் அலசப்பட்டன. அவற்றுக்கெல்லாம் தனிச்சிறப்பு கொடுக்கும் முகமாக ஏராளமான பயனுள்ள பல திட்டங்களையும் ஆராய்ந்தோம். அடிக்கடி எமது விரிவுரையாளர் “எல்லாம் சரி இங்கு நடந்ததை யெல்லாம் அறிக்கையிட வேண்டும் அதுதான் முக்கியம் என நினைவூட்டிக் கொண்டிருந்தார்”.

“சரி, சரி வீட்ட போவுமா? எனக்கும் பசிக்குது”

என்று கிருபா கூற எல்லோருக்கும் பசி உணர்வு ஏற்பட பற்படத் தயாரானோம்.

“அப்ப அடுத்த ரூர் எப்ப”

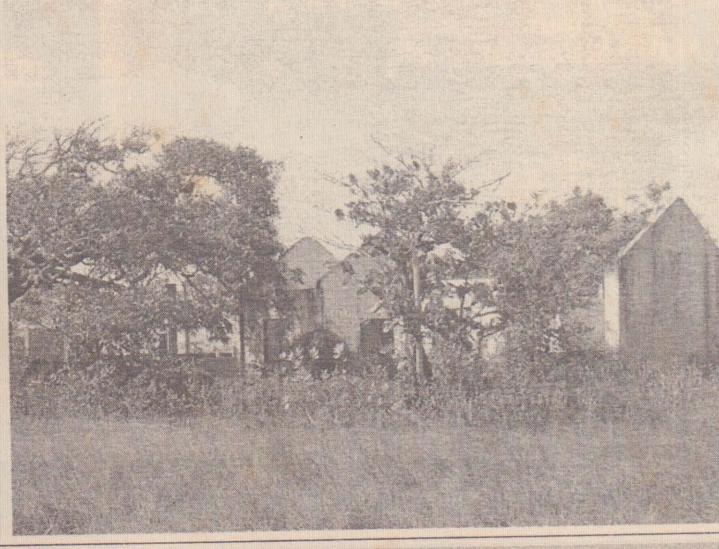
என்ற அனுராஜின் கேள்விக்கு

“உங்கட அறிக்கை என்ற கைக்கு வந்த பிறகு”

என்ற விரிவுரையாளரின் பதிலுடன் அறிக்கை எழுத வேண்டும் என்ற சங்கட நினைப்புடன் நேரமும் பிற்பகல் 12.30 மணியாகி விட பசியும் ஏற்பட எல்லோரும் நடக்கத் தொடங்கினோம்.

(முற்றும்)

யுத்தம் தந்த வருக்கள்....

'சிட்டி' போலூரு

சினேகிதன்

கெ. வெங்கடேபான்

“ஆயிரம் சாதாரண மனிதர்கள் செய்யும் வேலையை ஒரு இயந் திரம் இலகுவாக செய்துவிடும் ஆனால் ஒரு அசாதாரண மனிதன் இலகுவாகச் செய்யும் காரி யத்தை எந்த இயந்திரத்தாலும் செய்ய முடியாது” என்றொரு பொன்மொழி உண்டு. ஆனால் அது அசாதாரண மனிதனால் மட்டும் தான் தன்னிலும் மிஞ்சிய ஒரு இயந்திர மனிதனை உருவாக்க முடியும். அதற்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டுத்தான் மன்னாரைச் சேர்ந்த லெபோன் என்ற இளைஞன். அவனின் திறமையின் சமீபத்திய எடுத்துக் காட்டு அவனின் கைவண்ணத்தில் உருவான இயந்திர மனிதன் (Robot).

“கடந்த இரண்டை வருடங்களாக கடினமுயற்சி எடுத்தே இந்த இயந்திர மனிதனை உருவாக்கினேன். பாது காப்பு சம்பந்தமான அனைத்து தகவல்களையும் தருவதுடன் குறிப்பிட்ட சில வேலைகளையும் செய்வதற்கு டிராபோட் என்ற பெயருடைய என்னுடைய ரோபோவால் முடியும்” என பெருமையுடன் குறிப்பிடும் லெபோனுக்குச் சிறுவயதில் படிப்பில் அதிக கவனம் செல்லவில்லையாம். “எதையாவது சாதிக்க வேண்டும்” என்கிற வெறி சிறுவயது முதலே அவனுக்கு அதிகமாக இருந்தது. ஆனால் அதற்குரிய வாய்ப் புக்களும் வசதிகளும் அவனிடத்தில் இருக்கவில்லை. எனவே அவனது வீட்டில் இலத்திரனியல் சாதனங்களைத்

திருத்தும் பயிற்சிக்கூடம் ஒன்றை வைத்திருந்தான். இலத்திரனியல் சாதனங்கள் திருத்தியும், பள்ளி மாணவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பதையும் தொழிலாக வைத்திருந்தான். இவற்றுடன் லெபோன் PCS இலத்திரனியல் கற்கை ஒன்றை முடித்திருக்கிறார். இவ்வாறான ஓர் இயந்திர மனிதனை தோற்றுவிக்க வேண்டும் என்றெண்ணம் இவருக்கு எப்போது வந்தது?

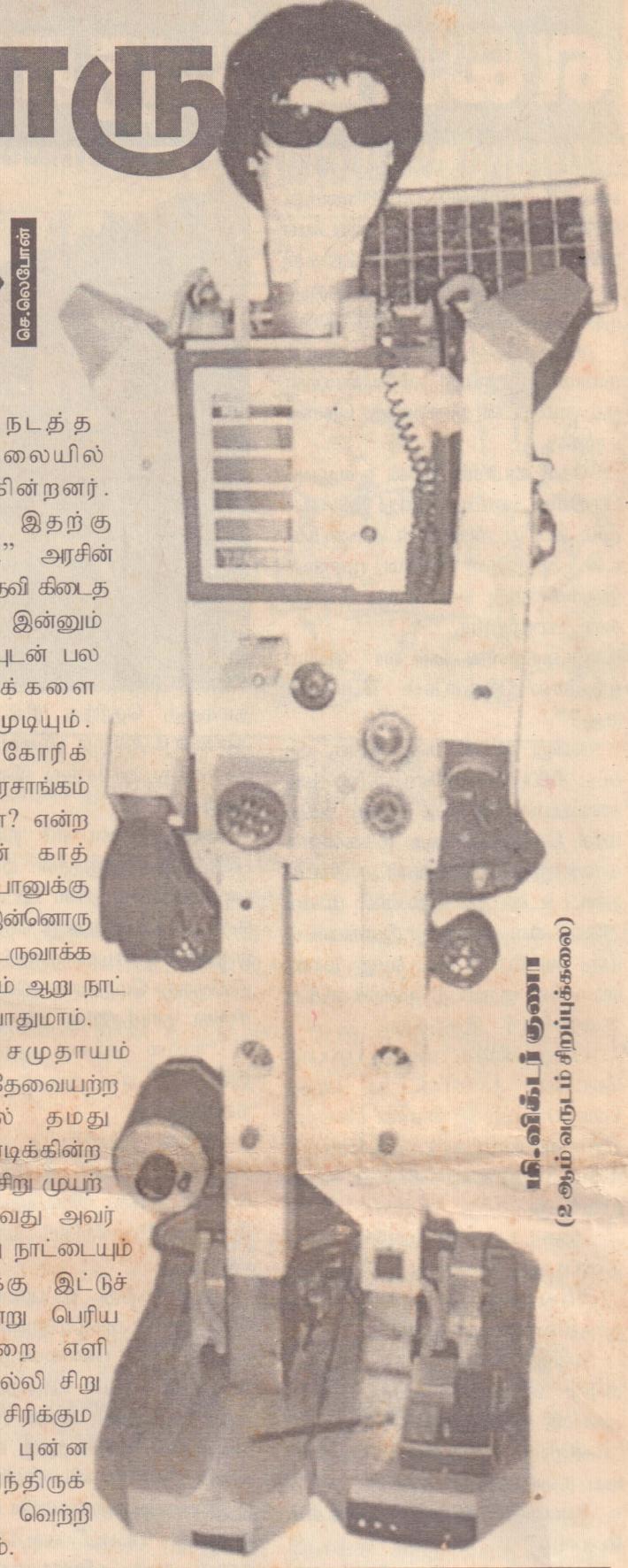
“உண்மையில் நான் இல்லாத வேளைகளில் என்னுடைய மாணவர்களை கண்காணிப்பதற்கும், எனது வேலைப்பனுவிற்கு உதவியாக இருக்கவுமே இவ் இயந்திர மனிதன் உருவாக்கும் என்னம் எனக்குத் தோன்றியது.” லெபோன் இதற்கு முதல் ஏறக்குறைய நானுறைக்கும் மேற்பட்ட புதிய கண்டுபிடிப்புக்களை இலத்திரனியல் துறையில் சாதித்திருக்கிறாராம்.

பார்வையற்றோர் எதிரே வரும் வாகனங்களை உய்த்துணர்க்குடிய Remote அதில் குறிப்பிடக்கூடிய ஒன்றாகும்.

“என்னுடைய ரோபோவைக் கொண்டு மாணவர்களுக்கு பாடங்கள் கற்பிக்க உள்ளேன். இதன் உத்தி யோக பூர்வ நிகழ்வு இனிவரும் நாட்களில் நடக்க உள்ளது” என நம்பிக்கை தெரிவிக்கும் லெபோன் உண்மையில் ஒரு சாதனை விட்டான் தான் கோட்டு எல்லையில் தான்

வாழ் க்கை நடத்த வேண்டிய நிலையில் தள்ளப் படுகின்றனர். லெபோனும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல.” அரசின் பொருளாதார உதவி கிடைத்தால் என்னால் இன்னும் தன்மைப்பகுதியில் பலகண் டூபிடிப்புக்களை உருவாக்க முடியும். என்னுடைய கோரிக்கையை நம் அரசாங்கம் செலிசாய்க்குமா? என்ற எதிர்பார்ப்புடன் காத்திருக்கும் லெபோனுக்கு இதைப்போல இன்னொரு ரோபோவை உருவாக்க இனிமேல் வெறும் ஆணு நாட்கள் மட்டும் போதுமாம்.

“இளைய சமுதாயம் எத்தனையோ தேவையற்ற விடயங்களில் தமது நேரத்தை வீணடிக்கின்றனர். இது போல சிறு முயற்சிகளில் ஈடுபடுவது அவர்களையும் எமது நாட்டையும் நல்ல நிலைக்கு இட்டுச் செல்லும்” என்று பெரியத்துவமொன்றை எளிமையாகச் சொல்லி சிறுபிள்ளை போல சிரிக்கும் லெபோனின் புன்னகையில் ஒளிந்திருக்கிறது அவரின் வெற்றியின் இரகசியம்.

மி. விக்டர் ரஹ்மான்
(2 மூடும் வருடம் சிறப்புக்கலை)

கன்ஸிப்பதிவு ஓர் பார்வை...

யாழ். பல்கலைக்கழக ஊடகக் கற்கைகள் சிறப்புக்கலை மாணவர்களினால் முதலாவது பயிற்சி இதழான “பல்கலையன்” இதழ் வெளியீட்டு விழாவில் கலந்து கொண்ட பல்கலைக்கழக பிரமுகர்கள் முதலாவது படத்திலும், ஊடகக் கற்கைகள் விரிவுறையாளர்களுடன் பல்கலையன் குழுமத்தினர் இரண்டாவது படத்திலும் உள்ளனர்.